

ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมีนบุรี
สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

นางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2564

The Effects of Using Central Region Folklores on Interpretive Reading Ability of Grade 2 Students at Min Buri School under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration

Miss Mukdarat Khotphrom

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
จับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนมีนบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
ชื่อและนามสกุล นางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะทะกร

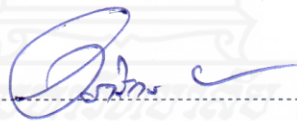
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2565

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะทะกร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน)

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรินาถ แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
จับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษา นางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม **รหัสนักศึกษา** 2632100158
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณี ยะหะกร **ปีการศึกษา** 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง และ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ การอ่านจับใจความ นิทานพื้นบ้าน ภาษาไทย ประถมศึกษา

Independent study title: The Effects of Using Central Region Folklores on Interpretive Reading Ability of Grade 2 Students at Min Buri School under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration

Author: Miss Mukdarat Khotphrom; **ID:** 2632100158;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent study advisor: Dr. Suwannee Yahakorn, Associate Professor;

Academic year: 2021

Abstract

The objective of this research was to compare Thai language interpretive reading abilities of grade 2 students at Min Buri School under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration before and after learning with the use of Central Region folklores.

The research sample consisted of 32 grade 2 students in an intact classroom of Min Buri School under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration, obtained by cluster random sampling. The employed research instruments were (1) learning management plans with the use of Central Region folklores, and (2) an achievement test on Thai language interpretive reading ability. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research findings showed that the post-learning Thai language interpretive reading ability of the grade 2 students after learning with the use of Central Region folklores was significantly higher than their pre-learning counterpart ability at the .01 level of statistical significance.

Keywords: Interpretive reading, Folklore, Thai language, Primary education

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ อย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระ อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการ สอบ และให้คำแนะนำทั้งทางด้านเนื้อหาในแต่ละบท อธิบายจุดที่บกพร่องอย่างละเอียดเป็น ประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่าง ยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนางสาวอัญลักษณ์ ชำนาญ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ รอง ผู้อำนวยการโรงเรียนมีนบุรี นางศุทธิณี ภูแฮมโชติ ครูชำนาญการพิเศษ และนางอรอุมา วรรณโชติ ครูชำนาญการพิเศษ ครูผู้สอนโรงเรียนมีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่กรุณา ตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอ

แนะที่เป็นประโยชน์ในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายชูศักดิ์ เหมสุวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนมีนบุรี คณะครูสาย ชั้นประถมศึกษาปีที่2 และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมีนบุรี สำนักงานเขต มีนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ รวมทั้งการเก็บข้อมูลในการวิจัยใน ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนางสาวธมวารวรรณ วันชูเพลิง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวัดโพธิ์บ้านอ้อยจำนวน 30 คน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อ วิเคราะห์ข้อสอบและนำมาใช้ในงานค้นคว้าในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางสาวพัชลี อ่อนนิม และ นายวิทยา สมหวังที่คอยให้ คำปรึกษาในการทำงานค้นคว้าอิสระจนแล้วเสร็จ และทุกท่านที่สนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา – มารดา ครูอาจารย์ ที่กรุณาอบรมสั่งสอนและบุพการีทุกคน

มุกดาร์ตน์ โคตรพรม

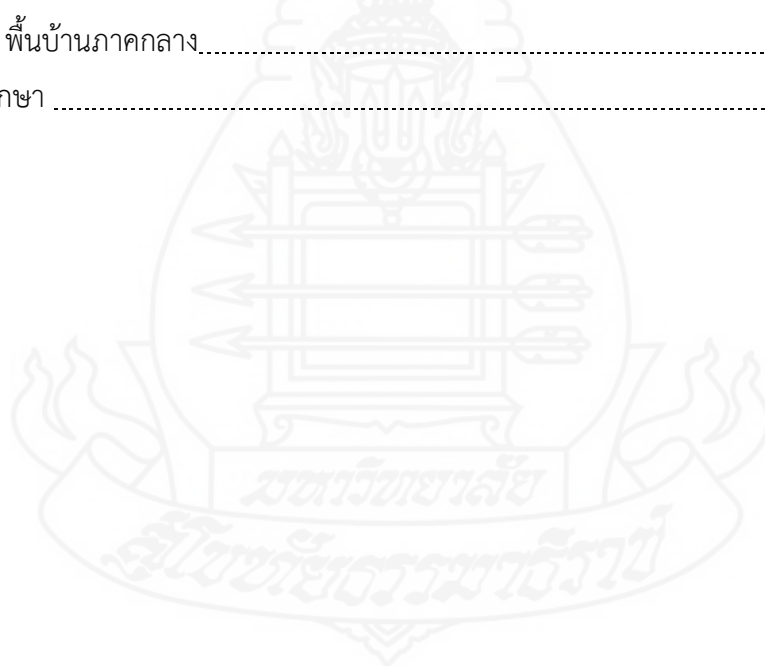
กันยายน 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ของการวิจัย	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมีนบุรี พุทธศักราช 2564 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	6
การอ่านจับใจความ	8
นิทานพื้นบ้าน	13
นิทานพื้นบ้านภาคกลาง	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	33
สรุปการวิจัย	34
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะ	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	43
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหนังสือเชิญ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	44
ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้าน.....	49
ค แบบการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน).....	56
ง แบบวัดความสามารถทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน พื้นบ้านและตารางผลการประเมินค่า p และค่า r	65
จ คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน พื้นบ้านภาคกลาง.....	78
ประวัติผู้ศึกษา	81

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน	7
ตารางที่ 4.1	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง	32

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเรา จึงถูกจัดเป็นวิชาหลักในบทเรียนของนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลขึ้นไปถึงแม้ภาษาไทยจะเป็นภาษาเอกของเราทุกคน แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนในทุกระดับชั้นของประเทศไทย เพื่อมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับชั้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฉะนั้นสถานศึกษาทุกแห่งจึงให้ความสำคัญกับภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการศึกษาศาสตร์อื่น ๆ ผู้เรียนต้องความสามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำได้ จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตประจำวัน

ด้วยเหตุนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระพื้นฐานสำคัญที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ เป็นสาระหลักที่ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ ทั้งด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด การใช้หลักภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มุ่งให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร่ายกรองง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน สรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551, น.35)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมีนบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2563-2564 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ภาพรวมไว้ร้อยละ 80 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา 2563 มีผลสัมฤทธิ์ในระดับห้องเรียนร้อยละ 72.05 และในปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.56 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 74.43 (รายงานของโรงเรียนมีนบุรี พบว่า นักเรียนมีจุดอ่อนคือ นักเรียนจับใจความจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ และเนื่องด้วยสถานการณ์โรคโควิด-19 การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนได้เปลี่ยนเป็นแบบออนไลน์ จึงส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพลดลง นักเรียนบางคนที่ไม่พร้อมทั้งทางสื่อและความใส่ใจเรียนการสอนจึงไม่ต่อเนื่อง ขาดการฝึก

อ่าน ผีก็จับใจความ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และสื่อการสอนก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ทำให้เกิดปัญหาและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน และครูผู้สอนบางคนยังขาดทักษะหรือความเชี่ยวชาญในการใช้สื่อการเรียนการสอนระบบสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพนอกร้าน หรือรับจ้างทั่วไป ฐานะยากจนไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดู และไม่มีเวลาสอนการบ้านบุตรหลานเท่าที่ควร ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด (โรงเรียนมินบุรี. 2564, น.9)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครู และนักวิจัยแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความ พบว่า การใช้สื่อเป็นนิทานเพื่อช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสนใจในการอ่านมากขึ้น โดยเฉพาะถ้าเป็นนิทานที่นักเรียนเคยชมผ่านทางรายการโทรทัศน์ หรือจากฟังจากที่ผู้ใหญ่รอบข้างเล่าให้ฟังอยู่เสมอ นักเรียนจะมีความคุ้นชิน และเพิ่มความสนใจให้กับนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำนิทานพื้นบ้านภาคกลางมาเป็นสื่อการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ พัทธรา ทองนะคะ. (2561) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของภัทรภา แสนหอม.(2562) เรื่องการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของวรรณธิมา ศรีรัตนพันธ์. (2561) เรื่องผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนนาโง่งสัมพันธ์ จังหวัดตรัง พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นต้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

3. สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 279 คน จัดชั้นเรียนแบบละความสามารถ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 *ตัวแปรต้น* ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

4.2.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิเคราะห์มาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ ๑ การมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางมาเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอน

4.4 ระยะเวลาในการทดลอง ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ อีก 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 *นิทานพื้นบ้านภาคกลาง* หมายถึง นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่ผู้วิจัยได้นำมาเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับใช้เป็นสื่อการสอนในการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานทั้งหมด 5 เรื่อง คือ จระเข้กับลิง เณรน้อย ดาวลูกไก่ จระเข้สามพัน และ พระนางสร้อยดอกหมาก

5.2 ความสามารถอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนหลังอ่านนิทานพื้นบ้านภาคกลาง แล้วสามารถตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยวัดจากแบบทดสอบปรนัย 3 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ประโยชน์ของการวิจัย

6.1 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการพัฒนาการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

6.2 เป็นแนวทางการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการพัฒนาการสอนเพื่อฝึกการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

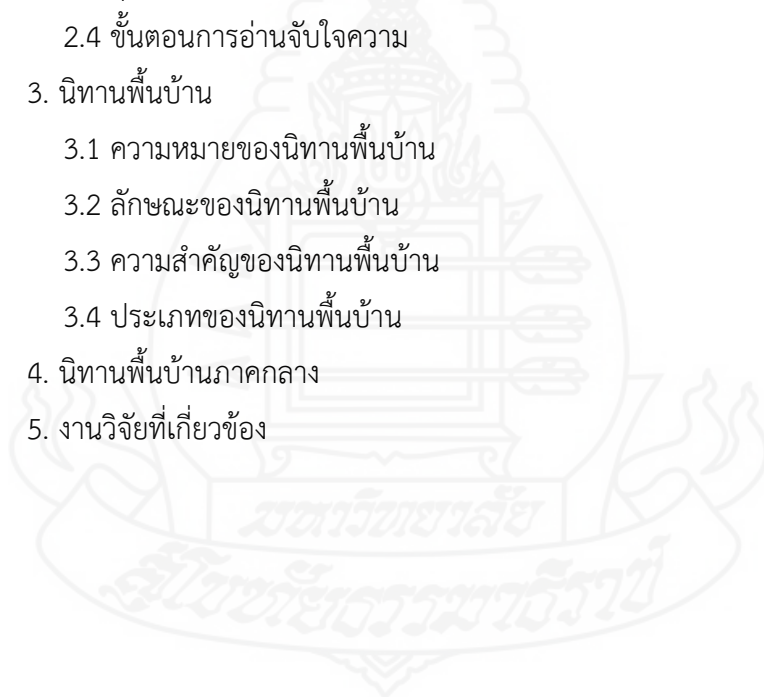

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมินบุรี พุทธศักราช 2564 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่านจับใจความ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.4 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ
3. นิทานพื้นบ้าน
 - 3.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.2 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.3 ความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.4 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน
4. นิทานพื้นบ้านภาคกลาง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมีนบุรี พุทธศักราช 2564 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโรงเรียนมีนบุรี พุทธศักราช 2564 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีจุดมุ่งหมาย มุ่ง
พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพจึง
กำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และ
ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้
เทคโนโลยี และการมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและ
การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา
สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ สร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง
มีความสุข

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี
ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมาย
ของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ระบุใจความสำคัญและ
รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือ
ตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียน อธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือ
ข้อแนะนำ มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ฝึกเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ
ประสบการณ์และตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน ฝึกฟังนิทานนานาชาติ คำแนะนำ คำสั่งที่
ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญ ตั้งคำถามตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น
เรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มี
มารยาทในการฟัง การดู และการพูด บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย เขียน
สะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอก

ลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังนิทานนานาชาติและวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีความสามารถในการตัดสินใจ เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันมีคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ป๒/๑	ป๒/๒	ป๒/๓	ป๒/๔	ป๒/๕	ป๒/๖	ป๒/๗	ป๒/๘
ท ๒.๑	ป๒/๑	ป๒/๒	ป๒/๓	ป๒/๔				
ท ๓.๑	ป๒/๑	ป๒/๒	ป๒/๓	ป๒/๔	ป๒/๕	ป๒/๖	ป๒/๗	
ท ๔.๑	ป๒/๑	ป๒/๒	ป๒/๓	ป๒/๔	ป๒/๕			
ท ๕.๑	ป๒/๑	ป๒/๒	ป๒/๓					

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ คำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑
	๒. อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน	ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน เรื่องเล่าสั้น ๆ
	๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน	- บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน

สรุปได้ว่า มาตรฐาน และตัวชี้วัดได้กำหนดสาระการอ่านจับใจความโดยเน้นการอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน หรือเรื่องเล่าสั้น ๆ โดยให้ผู้เรียนได้รู้ความหมายของคำ ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสามารถแสดงความคิดเห็นคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดต่อไปได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำนิทานพื้นบ้านภาคกลางเข้ามาเป็นสื่อการสอนในการจัดการสอน เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของผู้เรียน

2. การอ่านจับใจความ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีบทบาทในการศึกษาเป็นอย่างมาก การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนเพราะการอ่านจับใจความจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จุดประสงค์ของผู้เขียน รู้แก่นแท้ของเรื่องที่อ่าน และทำให้ผู้เรียนทราบความหมายของคำยากในเนื้อเรื่องอีกด้วย

2.1 ความหมายการอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้ดีอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ไปสืบค้นจากสื่อต่าง ๆ มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2563, หน่วย 5-8) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความมุ่งเน้นในหลายด้าน คือ ด้านจิตวิทยาการอ่านเน้นการทำงานของสมองจับใจความเนื้อเรื่อง ด้านภาษาศาสตร์เน้นความถูกต้องของเสียงที่อ่านออกมาที่เขียนเป็นอักษร ด้านสื่อสารเน้นการรับสารทางเนื้อหาว่าเข้าใจตรงกับผู้เขียนหรือไม่ และด้านปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, น.115) กล่าวว่า การอ่านจับใจความว่าเป็นการอ่านเพื่อเก็บเพียงแคใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านของเรื่อง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้ได้ใจความครบสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

วชิราพรรณ จันทน์เทศ (2549, น.9) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ ของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน ให้ทราบว่าเรื่องที่อ่านกล่าวถึงอะไรเกี่ยวกับ ใคร ทำอะไร เมื่อไรอย่างไร จึงจะทำให้เกิดการอ่านสื่อสารถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนตั้งไว้

แวมมยุรา เหมือนนิล (2541, น.17) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป พฤติกรรมการอ่านจับใจความได้หรือไม่ คือ การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเองได้ บอกเล่าความรู้ความจำที่ได้จากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้ แยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้ รวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้ รู้ความหมายของคำ ข้อความที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะสำคัญในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนทราบ ความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง สรุปเนื้อของเรื่องที่อ่าน และนำ แนวความคิดหรือทัศนคติสำคัญในเรื่องนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ หากผู้อ่านจับใจความได้ก็ จะทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้วิจัยได้ไปสืบค้น จากสื่อต่าง ๆ ได้ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, น.111) กล่าวว่า เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้อง ฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่าน ทำความเข้าใจกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนนำเสนอมาซึ่งผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหา ข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของ คำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบทของเนื้อหาด้วย

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2551, น.42) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากต่อชีวิต ของเรา เพราะช่วยให้เราเลือกเรียนรู้ และค้นคว้าได้โดยไม่จำกัดรูปแบบและขอบเขต การอ่านช่วยให้ ผู้อ่านมีความรู้ ความคิด และประสบการณ์มากขึ้น ทำให้มีสติปัญญา อารมณ์ พัฒนาจิตใจดีขึ้น ยิ่ง อ่านมากยิ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดวิจรรย์ญาณในการรับสาร ติดตามความเคลื่อนไหว และความ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสังคมโลกได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารเป็น ประจำจะช่วยให้เป็นผู้รอบรู้การอ่านช่วย ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ และช่วยให้รู้สึกว่ เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เพราะการอ่านหนังสือคือกิจกรรมคลายความเหงาที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง และช่วย เสริมสร้างบุคลิกภาพ เพราะผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น และรู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เป็นผู้มี "เสน่ห์" ที่คนรอบข้างอยากอยู่ใกล้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิ่มสำราญ (2547, น.42) กล่าวว่า มีความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุค ปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสารเพราะการ อ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูล ความรู้และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจน ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคมนอกจากนี้ การอ่านอย่างเต็มที่ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารที่ผู้ส่ง สารส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสาร จากเรื่องที่อ่านได้ก็คือการจับใจความ การจับใจความจึงนับเป็นหัวใจของการอ่าน

ศรีวรรณ ศรีสวัสดิ์ (2549, น.7) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ มีความสำคัญมาก หากว่าผู้ที่อ่านไม่สามารถเข้าใจสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดได้ จะส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาคลาดเคลื่อน จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่าน

เบญจรัตน์ ปิ่นเวหา (2549, น.29) กล่าวว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง และได้รับความรู้จากเนื้อเรื่องที่อ่าน จึงก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิงในการที่จะทำให้อ่าน สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี เพื่อใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และชีวิตประจำวันได้

ภคิน โชติชนเลิศ (2553, น.12) กล่าวว่า เป็นเครื่องมือที่ผู้ใช้ในการแสวงหา ความรู้ ยิ่งมีการฝึกฝนบ่อย จะทำให้เกิดความชำนาญ เข้าใจความหมายของคำมากขึ้น และช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น ทำให้อ่านเป็นผู้เกิดความรอบรู้สามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจับใจความมาใช้ได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลากลับไปอ่านใหม่ และยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านระดับสูงต่อไป

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ มีสำคัญต่อผู้อ่านมาก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนของผู้เรียนได้ ยิ่งผู้เรียนอ่านมาก ฝึกฝนมาก ๆ จะส่งผลให้รู้ความหมายของคำในเนื้อเรื่องมากขึ้น และทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึง อีกทั้งยังทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หากผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญได้จะไม่สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ ได้มีนักการศึกษาหลายคนนำเสนอไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยสืบค้นจากสื่อต่าง ๆ ได้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น.127 - 128) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา บทความ สารคดี
2. เพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย การ์ตูน วรรณคดี
3. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดีประวัติศาสตร์
5. เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้เช่น อ่านข่าว
6. เพื่อหาประเด็นว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จส่วนใดเป็นจริง เช่น การอ่านคำโฆษณา
7. เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. เพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง คำแนะนำ คู่มือการใช้
9. เพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับ

คำพูด

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2551, น.42) กล่าวว่า มีจุดประสงค์หลัก ๆ คือ การอ่าน เก็บสาระสำคัญของเรื่อง เมื่ออ่านจบแล้วสามารถรับรู้ เข้าใจเรื่องให้ตรงตามที่ต้องการเล่า หรือ สื่อสารได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2563, หน่วย 5-25) กล่าวว่า แม้เวลาจะผ่านมานานแต่ การสอนอ่านจับใจความยังมุ่งเน้นที่เนื้อหาการอ่านพัฒนาควบคู่กับการคิดตามระดับขั้นจากขั้น พื้นฐานสู่ขั้นกลางและขั้นสูงคือการคิดวิจารณ์ญาณ อ้างถึงหลักการของบลูม (Bloom, 1956: 183) มี 6 ระดับ คือ จำ เข้าใจ นำไปใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า นักการศึกษาได้นำ วัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ของบลูมมาปรับใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาในเรื่องของการคิด มิใช่มุ่งพัฒนาด้านความจำแต่เพียงอย่างเดียว เช่นเดียวกับการอ่านใจความ แลปป์และฟลัด (Lapp and Flood, 1986: 87-92) ได้ปรับวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ของบลูม เข้าสู่การอ่านจับใจความโดย แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับตามตัวอักษร (Literal Leve) เป็นการคิดในขั้นพื้นฐาน คือจำและเข้าใจ ระดับลงความเห็น (Inferential Level) เป็นการคิดระดับกลางเกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ และการ วิเคราะห์ เป็นการพัฒนามาจากการคิดระดับพื้นฐาน และระดับคิดวิจารณ์ญาณ (Critical Leve) เป็นการคิดระดับสูง เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งการคิดในระดับนี้จะพัฒนาได้ ต้องผ่านการฝึกคิดระดับต้นและระดับกลางมาแล้ว

สรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความจะมุ่งเน้นด้านเนื้อหา การ จำ นำไปใช้ เพื่อเพิ่มเติมความรู้จากตำรา หรือหนังสือต่าง ๆ และจับประเด็นสำคัญในเรื่อง นำแนวคิด ข้อคิดจากเรื่องมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.4 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

การวางขั้นตอนการอ่านจับใจความที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านจับใจความ ได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยได้สืบค้นจากสื่อต่าง ๆ ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2543, น.26) กล่าวว่า ลำดับขั้นตอนการอ่านจับใจความ การอ่านจับใจความ ควรให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ ให้อ่านเป็นกลุ่มคำแล้วนำแต่ละส่วนมา สัมพันธ์กันเป็นประโยคจนได้ความเป็นตอน เกิดความเข้าใจเรื่องจากง่ายไปยาก ดังนี้

1. ขั้นรู้จักคำจากศัพท์ที่ได้ถ่ายทอดเสียงและความหมายของคำในเรื่องนั้น ๆ ได้
2. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค โดยใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วย ตีความและพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อกับนักเรียน
3. ขั้นปฏิบัติการเป็นขั้นที่อ่านโดยมีสติปัญญา และความรู้สึกที่สามารถประเมินได้ว่า ผู้เขียนสื่อถึงอะไร
4. ขั้นบูรณาการ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ความคิด และความหมายที่ได้ จากการอ่านจับใจความนำไปใช้ประโยชน์ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น.95) กล่าวว่า ขั้นตอนการอ่านจับใจความมี ดังนี้

1. ขั้นจำเป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ความหมายของคำยาก ตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่อง หรืออาจให้สะกดคำ
2. ขั้นเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนได้เข้าใจ ความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่เป็นคติสอนใจ และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
3. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนควรมีการฝึกนำถ้อยคำประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาวิชาอื่น ๆ
4. ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน
5. ขั้นสังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนรู้จักสรุปแนวคิดที่ได้จากการอ่าน
6. ขั้นประเมินค่า คือ การคิดที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านได้ว่าสิ่งไหน คือเรื่องจริง / แท้จ

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2554, น.10 - 13) กล่าวว่า วิธีการจับใจความมีความเกี่ยวข้องกับทักษะย่อย ในเรื่องการเข้าใจคำ ความหมายของคำ และประโยคที่จัดเรียงเป็นย่อหน้าโดยมีการเชื่อมโยงใจความสำคัญและประเด็นสำคัญที่มีความหมายต่อการช่วยให้ผู้เรียนจดจำสาระที่ได้เรียนรู้ อย่างแม่นยำ โดยมีวิธีการ คือ

1. การสำรวจสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านดูเนื้อหาที่อ่านในภาพรวม เช่น ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ
2. การวิเคราะห์การดำเนินเรื่อง วิเคราะห์สิ่งที่อ่านว่ามีการนำเสนอแบบใด เช่น การนำเสนอเรื่อง แบบเรื่องเล่า อธิบาย โน้มน้าวหรือนำเสนอข้อมูลซึ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องทำให้พบ เพราะมีผลต่อใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. การค้นหาคำ หรือกลุ่มคำสำคัญ การอ่านที่ฝึกการหาคำ กลุ่มคำ หรือประโยคใจความสำคัญ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นใจความสำคัญของเรื่อง อาจใช้ปากกาเน้นข้อความหรือการจดบันทึกด้วยภาษาของตนเองสิ่งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำในระยะยาว
4. การตั้งคำถามต่อเรื่องที่อ่าน ควรมีการตั้งคำถามจะเป็นการช่วยทบทวนสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

5. การจดบันทึกและการเขียน

ประทีป วาทิกทินกร (2555, น.82) กล่าวว่า วิธีจับใจความสำคัญอาจจะกระทำได้โดยยึดหลัก ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวให้ตลอดทั้งเรื่อง

2. ตั้งคำถาม ถามตัวเองสั้นๆ ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจจะมีคำตอบไม่ครบก็ได้ แต่เราต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้ครบถ้วน เพื่อจะได้จับใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการอ่านจับใจความต้องรู้ความหมายของคำในเรื่อง บอกชื่อตัวละคร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ สามารถตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องได้ และสามารถบอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร สามารถนำคำจากเรื่องมาใช้ในประโยชน์ได้

3. นิทานพื้นบ้าน

ในยุคแห่งดิจิทัลเทคโนโลยีเข้าถึงทุกเพศ ทุกวัย การดู อ่าน หรือศึกษาเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านยิ่งลดน้อยลงเรื่อย ๆ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนควรมินิทานพื้นบ้านเข้ามาแทรกในบทเรียนเพื่อเสริมทั้งด้านการอ่านออกเสียง อ่านจับใจความ และศึกษาความหมายของคำ อีกทั้งได้อนุรักษ์นิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นอีกด้วย

3.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

หลักความเป็นมาของนิทานพื้นบ้าน ซึ่งจะมีได้ทั้งนิทานพื้นบ้านที่เล่าสืบต่อกันมา ปากต่อปาก และในปัจจุบันก็มีการเก็บรวบรวมเป็นเล่มหนังสือ โดยส่วนมากนิทานพื้นบ้านจะไม่ปรากฏนามผู้แต่ง ผู้วิจัยได้ไปสืบค้นจากสื่อต่างๆ ได้ดังนี้

ประคอง นิมมาเหมินทร์ และคณะ (2545 : 16-17) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านในวิชาคติชนวิทยา หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อ ๆ กันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง

กมลรัตน์ สิริรังสี (2558 : 1) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึงเรื่องเล่าจากความจำที่ฟังกันต่อ ๆ มาอย่างเช่น จากบรรพบุรุษถ่ายทอดปากต่อปากสืบต่อถึงรุ่นลูกหลาน ความสำคัญของนิทานพื้นบ้านเล่ากันอยู่ในท้องที่และภาคต่าง ๆ ของไทยมีหลายร้อยพันเรื่องในแต่ละท้องถิ่นก็จะมีนิทานประเภทต่าง ๆ นิทานเหล่านี้นับเป็นเรื่องและผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ลูกหลานฟังมาหลายชั่วอายุคน จึงถือได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านซึ่งมีความสำคัญดังนี้เช่น ให้ความเพลิดเพลิน เด็กและผู้ใหญ่จริง ๆ แล้วของฟังนานและก็นิทานช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลาย ช่วยได้เยอะ ในสมัยก่อนที่ไม่มีอะไรเลยเป็นสื่อในการนำเสนอช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟัง เด็กจะเพลิดเพลินหรืออบอุ่นเมื่อได้ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือปู่ย่าตายาย ส่วนใหญ่มักจะเล่านิทานก่อนนอน นิทานให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิต สิ่งที่อยู่รอบตัวเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจผู้ฟัง นิทาน เข้าใจความรู้สึกต่าง ๆ ของตัวละคร เช่น รัก โลภ โกรธ หลง รู้ ลักษณะของตัวละครตัวดีตัว

ร้ายและตัวที่น่าสงสัยหรือตัวตลก รู้จักสังเกตจากการอธิบายลักษณะสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รู้ถึงการทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เสมือนการถ่ายทอดความรู้ให้การศึกษากับคนฟัง

เสาวลักษณ์ อนันตสานต์ (2548 : 50) กล่าวว่าทางคติชนวิทยานิทานหมายถึงเรื่องเล่า (narrative) ที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีอยู่เป็นจำนวนมากที่ได้รับการบันทึกไว้แล้ว สำหรับนิทานภาษาเขียนหรือนิทานลายลักษณ์ซึ่งมีต้นเรื่องจากข้อมูลคติชน แต่ต่อมาได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้วยรูปแบบทางวรรณศิลป์และถ่ายทอดในหมู่ปัญญาชนหนังสือนั้นมีใช้ข้อมูลปฐมภูมิของนักคติชนวิทยา แต่ก็อยู่ในความสนใจของนักวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลมุขปาฐะ และเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิวัฒนาการกับลักษณะเฉพาะของข้อมูลทั้งสองแบบ

ถวัล พึ่งเงิน (2552 : 1) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องที่ชาวบ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นิทานชาวบ้าน”

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2542 : หน่วย 3-59) กล่าวว่า เป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดต่อกันมาจนถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง มีคำเรียกเช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นเมือง หรือนิทานชาวบ้าน

ชนิษฐา จิตชินะกุล (2545 : 142) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมานานทางมุขปาฐะและไม่ทราบที่มาของนิทานอย่างเด่นชัด เพราะเป็นการเล่าจากความจำที่ได้ฟังต่อๆ กันมา และบางเรื่องได้มีการแพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางทั่วโลก เมื่อไปอยู่ในท้องถิ่นใดก็จะมี การปรับเนื้อหาให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมในท้องถิ่นนั้น ๆ

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าสืบทอด ๆ กันมาจากบรรพบุรุษ ทั้งทางมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษร โดยมีทั้งที่ระบุชื่อผู้แต่ง และไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง เนื้อหาจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งเรื่องราวความเป็นมา ความสำคัญ วัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น

3.2 ความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านมีบทบาทสำคัญต่อการถ่ายทอดการเรียนรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ มีพลังโน้มน้าวความคิด ทศนคติ และพฤติกรรมของแต่ละบุคคล รวมทั้งมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์และสังคมในหลายด้าน ผู้วิจัยได้ไปสืบค้นจากสื่อต่างๆ ได้ดังนี้

ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2538, น.20) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านมีความสำคัญมากในแง่ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไปในชีวิตมนุษย์ รวมทั้งอารมณ์ ความคิด และความเชื่อ นิทานพื้นบ้านให้ความบันเทิงใจและสร้างสรรค์จินตนาการแก่ผู้ฟัง ดังนั้นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมานั้น จึงทำให้ผู้ฟังได้รับความพึงพอใจตลอดมาทุกยุคทุกสมัย

ฉวีวรรณ กิनावงศ์ (2533, น.101-102) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ว่า นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กมีความรักในการอ่าน สามารถใช้นิทานสอน และฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, น.59-62) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน เป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมพันธ์ผลความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ นิทานยังช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจให้รักการอ่าน และเมื่อนำนิทานมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น.122) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านจับใจความให้น่าสนใจและได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและตรงกับความสนใจของผู้อ่าน วิธีสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิชมนำมาใช้ เพราะไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ชอบฟังนิทาน ผู้แต่งนิทานนอกจากเขียนนิทานขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรื่นรมย์และให้ความเพลิดเพลินแล้วยังมุ่งให้ได้รับประโยชน์ด้านอื่นด้วย เช่น คุณค่าทางกายาซึ่งพิจารณาจากการใช้ถ้อยคำ สำนวนสุภาพ และข้อคิดต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ นิทานจึงมีบทบาทสำคัญต่อการที่ครู จะนำมาใช้เป็นสื่อพัฒนาคุณภาพทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นขั้นวางรากฐานทางภาษาที่มั่นคงให้กับนักเรียนส่งเสริมให้รักภาษา

ชนิษฐา จิตชินะกุล (2545, น.142) กล่าวว่า ความสำคัญของนิทานพื้นบ้านไว้ คือ นิทานพื้นบ้านให้ความบันเทิงสนุกสนานแก่กลุ่มชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอดีตที่ยังไม่มรเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างอื่น เป็นแหล่งรวมวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนความเชื่อของคนในสังคม เป็นเครื่องมือในการอบรมสั่งสอน ศีลธรรม จริยธรรม เป็นสายใยแห่งรักความผูกพันของคนในครอบครัว และสังคม เป็นต้นกำเนิดของวรรณคดีไทยหลายเรื่อง ได้เป็นเครื่องมือในการระบายความคับข้องใจที่เกิดขึ้นให้แก่สังคมไทย ไม่ว่าจะเรื่องเศรษฐกิจ ครอบครัว เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ความคิดจากรุ่นสู่รุ่น โดยเฉพาะนอทานอธิบายและนิทานประจำถิ่น และเป็นเครื่องบอกความปรารถนา และความต้องการในชีวิตมนุษย์อีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน คือการถ่ายทอดความเชื่อ ความนิยม การอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของบุคคลรุ่นก่อน และให้ผู้อ่าน หรือผู้ที่ศึกษาเกิดความรักภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และยังช่วยพัฒนาการอ่านได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

3.3 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาของแต่ละท้องถิ่น เพื่อความสนุกสนานบันเทิง ซึ่งจะมีลักษณะ ที่ผู้วิจัยสืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518, น.99) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดาภาษาเรียบง่ายไม่ใช่วรรณกรรม เล่ากันด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน ต่อมาระยะหลังเมื่อการเขียนเจริญขึ้นก็อาจเขียนขึ้นตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปากเปล่า ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิมนั้นเป็นใคร อ้างแต่ว่าเป็นของเก่าฟังมาจากผู้เล่าซึ่งเป็นผู้สำคัญในอดีต

เจือ สตะเวทิน (2517, น.46) กล่าวว่า ลักษณะนิทานชาวบ้านไว้ คือ เป็นเรื่องเก่าเล่าด้วยภาษาเรียบง่าย ต้องแสดงหรือเล่าด้วยปากมาก่อน พูดถึงความคิด ความเชื่อของชาวบ้าน และเรื่องที่มีคติก็นับเป็นนิทาน

กิ่งแก้ว อรรถากร (2519, น.12) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่ากันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีจำนวนมากที่ได้รับการบันทึกไว้แล้ว

ถวัล พึ่งเงิน (2552, น.4) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าด้วยปากต่อปากใช้ภาษาเรียบง่ายไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้เล่า แสดงความคิดเห็น ความเชื่อทางวัฒนธรรม

วิเชียร เกษประทุม (2552, น.3) กล่าวว่า ลักษณะของนิทานพื้นบ้านนั้นต้องเป็นเรื่องเก่าที่เล่าสืบทอดกันมาด้วยปากต่อปาก โดยใช้คำธรรมดาเป็นร้อยแก้ว และไม่ทราบว่าเป็นผู้เล่า

สรุปได้ว่า ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมาโดยที่ไม่ปรากฏผู้เล่า หรือผู้แต่ง เป็นการเล่าด้วยภาษาเรียบง่าย และถ่ายทอดด้วยรูปแบบมุขปาฐะ

3.4 การแบ่งประเภทนิทานพื้นบ้าน

การแบ่งนิทานพื้นบ้านมีวิธีการแบ่งและใช้คำแตกต่างกันไปบ้าง ในที่นี้จะจัดจำแนกประเภทนิทานตามรูปแบบของนิทาน ซึ่งผู้วิจัยสืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518, น.44) แบ่งประเภทนิทานพื้นบ้านออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

1. แบ่งนิทานตามเขตพื้นที่ (Area) เป็นการแบ่งโดยอาศัยเขตแดนทางภูมิศาสตร์
2. การแบ่งตามแบบของนิทาน (Form) แบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.1 นิทานปรัมปรา (Fairy tale) มีลักษณะเป็นเรื่องค่อนข้างยาว มีสารัตถะหลายสารัตถะประกอบในนิทานนั้นเป็นเรื่องที่สมมุติว่าเกิดขึ้นที่ใดที่หนึ่งเนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษ

2.2 นิทานท้องถิ่น (Local tale) มีขนาดสั้นกว่านิทานปรัมปรา เป็นเรื่องเหตุการณ์เกี่ยวกับความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี โชคกลาง หรือคตินิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเป็นพื้นฐานของคนในแต่ละท้องถิ่น แม้ว่าจะเป็นเรื่องแปลกพิสดาร หรือพันวิสัยความเป็นจริงไปบ้างแต่ก็

ยังเชื่อกันว่าเกิดขึ้นจริง มีเค้าความจริงมีสถานที่จริงที่กำหนดแน่นอน นิทานท้องถิ่นแบ่งได้เป็น 6 ชนิด ดังนี้

2.2.1 นิทานประเภทอธิบาย

2.2.2 นิทานเกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ

2.2.3 นิทานเกี่ยวกับสมบัติที่ฝังไว้และลายแทง

2.2.4 นิทานวีรบุรุษ

2.2.5 นิทานคติสอนใจเป็นเรื่องสั้น ๆ ไม่สมจริง เจตนาสอนความประพฤติ

2.2.6 นิทานเกี่ยวกับนักบวชต่าง ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอภินิหารผู้บวช

2.3 เทพนิยาย (Myth) เป็นเรื่องเกี่ยวกับเทวดา นางฟ้า หรือเจ้าป่าเจ้าเขา เทพนิยายเหล่านี้มักมีส่วนสัมพันธ์กับความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา

2.4 นิทานเรื่องสัตว์ (Animat tale) มีตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์แต่สมมุติว่า มีความคิดและการกระทำเหมือนคน อาจแสดงให้เห็นความฉลาด ความโง่เขลา ความขบขัน ฯลฯ มักมีคติสอนใจอยู่ด้วย นิทานเรื่องสัตว์แบ่งย่อยได้ 2 ชนิด ดังนี้

2.4.1 นิทานประเภทสอนคติธรรม

2.4.2 นิทานประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ มีเนื้อเรื่องและวิธีเล่าแบบจำ เพราะ

2.5 นิทานตลกขบขัน (Jest) มักเป็นเรื่องสั้น ๆ จุดสำคัญอยู่ที่เรื่องซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ต่าง ๆ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความโง่และกลโกงการแสดงไหวพริบ การพ่นขันต่อ การเดินทางการผจญภัย

3. แบ่งตามชนิดของนิทาน (Type Index)

4. แบ่งตามสารัตถะของนิทาน (Motif Index)

กมลรัตน์ สิริรังสี (2558, น.3) กล่าวว่า ประเภทของนิทานพื้นบ้าน มีประเภท 14 ประเภท คือในประเภทต่าง ๆ ก็จะมีตัวอย่างประกอบในแต่ละเรื่อง เช่น

1. นิทานปรัมปราหรือนิทานทรงเครื่อง เป็นเรื่องเล่าที่ค่อนข้างยาว เนื้อเรื่องประกอบไปด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ที่มนุษย์สามารถจะทำได้ อย่างเช่นเรื่องโสณน้อยเรื่อนงาม ปลาบู่ทอง ที่พัฒนาจากปลาเป็นต้น

2. นิทานท้องถิ่นหรือนิทานประจำท้องถิ่น นิทานประเภทนี้ผู้เล่าด้วยความเชื่อว่าเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริงและมักจะมีหลักฐานอ้างอิงประกอบเรื่อง มีตัวบุคคลจริงมีสถานที่จริง ๆ กำหนดไว้แน่นอน

3. นิทานประเภทอธิบายเหตุ เป็นเรื่องที่ตอบคำถามว่าทำไมเพื่ออธิบายความเป็นมาของบุคคลหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ของธรรมชาติ รวมถึงสมบัติที่ฝังไว้

4. นิทานชีวิต เป็นเรื่องค่อนข้างยาวประกอบด้วยหลายตอน คือเนื้อหาของละครจะคล้ายชีวิตจริงตัวละครมักเป็นคนธรรมดาสามัญหรือในลักษณะการเดินทางแบบคนธรรมดา แล้วก็มีตัวละครประกอบเหมือนละครเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของความรัก ความโกรธ โลก หลง ความกลัว ความกล้าหาญหรือสะท้อนอารมณ์

5. นิทานผี เป็นนิทานที่มีตัวละครเป็นผี มีวิญญูณ มีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผีหลอก ฟังแล้วก็จะรู้สึกตื่นเต้น คนเล่ายังทำท่าทางประกอบยิ่งทำให้ได้บรรยากาศ

6. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวถึงคุณธรรม ความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความกล้าหาญของบุคคลส่วนมากเป็นวีรบุรุษของชาติเมืองเช่น ไกรทองก็เป็นความกล้าหาญ เจ้าสายน้ำผึ้ง

7. นิทานคติสอนใจหรือนิทานประเภทคำสอนเป็นเรื่องสั้น ๆ ไม่สมจริงมีเนื้อหาในเชิงสอนใจให้แนวทางในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้องถูกทำนองคลองธรรม บอกเรื่องสอนด้วยวิธีบอกตรงๆ บางเรื่องให้เป็นแนวเปรียบเทียบให้เป็นอุทธาหรณ์ ในบางแห่งจึงเรียกนิทานประเภทนี้ว่านิทานอุทธาหรณ์หรือนิทานสุภาษิตตัวละครในเรื่องอาจจะเป็นคน สัตว์หรือเทวดา เป็นตัวดำเนินเรื่อง สมมติว่าเป็นเรื่องจริงที่เกิดในอดีต

8. นิทานศาสนา เป็นนิทานเกี่ยวกับศาสนา พระเจ้า นักบวชต่าง ๆ มีประวัติ อภินิหารหรือฤทธิ์ เรื่องลักษณะนี้เป็นลักษณะที่ชาวตะวันตกมีมาก

9. นิทานชาดก หมายถึงเรื่องของพระพุทธเจ้าที่มีมาแต่ชาติก่อน ๆ ในเรื่องจะกล่าวถึงพระประวัติ และพระจริยวัตรของพระพุทธเจ้าเมื่อครั้งยังเป็นพระโพธิสัตว์เสวยชาติในภพภูมิต่าง ๆ ชาดกที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือทศชาดกโดยเฉพาะชาดกเรื่องพระเวสสันดร

10. ตำนานหรือเทพนิทาน เป็นนิทานที่ตัวละครสำคัญเป็นเทพยดา นางฟ้า หรือบุคคลในเรื่องต้องมีส่วนสัมพันธ์กับความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์ปฏิบัติอยู่

11. นิทานสัตว์ เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์แต่สมมติให้มีความนึกคิดการกระทำ และพูดได้เหมือนคน บางทีเป็นเรื่องที่มีคนเกี่ยวข้องและพูดโต้ตอบปฏิบัติต่อกันเสมือนเป็นคนด้วยกัน แสดงความฉลาดหรือความโง่เขลาของสัตว์ บางทีเป็นเรื่องของสัตว์ที่มีลักษณะเป็นตัวโกงคอยแกล้งสัตว์อื่นแล้วได้รับความเดือดร้อน นิทานสัตว์ถ้าโดยเจตนาและสั่งสอนคติธรรมอย่างชัดเจนก็จะเป็นนิทานคติ สอนใจได้เช่นกัน

12. นิทานเข้าแบบ คือนิทานที่มีแบบแผนในการเล่าเป็นพิเศษแตกต่างจากนิทานประเภทอื่น ๆ เช่น ที่เล่าซ้ำต่อเนื่องกันไป หรือมีตัวละครหลาย ๆ ตัว พฤติกรรมเกี่ยวข้องกันเป็นทอดๆ นิทานประเภทนี้จึงแบ่งได้เป็น 4 ชนิด เป็นนิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานที่มีความยาวไม่จำกัดเล่าเรื่องต่อเรื่อย ๆ โดยไม่มีจุดจบจนกว่าผู้ฟังจะเบื่อหน่ายมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรับหรือการกระทำซ้ำ ๆ นิทานลักษณะนี้เหมาะกับความสนใจของเด็ก

13. นิทานไม่จบเรื่อง เป็นนิทานที่ผู้เล่าเล่าหยอกเล่นกับผู้ฟังให้เกิดความสนุกสนาน ผู้เล่ามักเล่า เริ่มต้นจากเรื่องที่น่าสนใจในท้องถิ่นแล้วก็จะหาทางให้เรื่องจบลงอย่างกระทันหันทั้งที่ยังไม่น่าจะจบ นิทานหลอกผู้ฟัง เป็นนิทานที่ผู้เล่ามีจินตนาการให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการเล่านิทาน อาจจะมีคำถามให้ตอบ ผู้ฟังก็คาดเดาคำตอบว่าน่าจะถูกต้องแต่เมื่อเฉลยก็เป็นคำตอบที่น่าขันและไม่มีเหตุผล

14. นิทานปริศนาเป็นนิทานที่ผู้ก่อกำเป็นเงื่อนไขให้ทายหรือคิดไว้ใน เนื้อหาหรือ ท้ายเนื้อหา หรือตอนสำคัญของเรื่อง ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานที่ฟังหรือ อ่าน นิทานปริศนาที่พบมากในไทยได้แก่นิทานปริศนาธรรม นิทานเวตาล

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็น 14 ประเภท จะบทบาทสำคัญต่อการถ่ายทอด การเรียนรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ ช่วยเสริมสร้างความคิด ทักษะที่ดีให้กับผู้ที่ได้อ่าน ทั้งความเชื่อ ค่านิยม หลักคำสอน การดำรงชีวิตของคนในอดีต เพื่ออนุรักษ์ให้ผู้อ่านมีความรักและความภูมิใจใน ท้องถิ่นนั้นๆ และยังสามารถนำคำสอนจากเรื่องที่อ่านมาปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

4. นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นวรรณกรรมที่สืบทอดกันมาในแต่ละท้องถิ่นตามพื้นที่ของ ภาคกลางจากรุ่นสู่รุ่นมีทั้งรูปแบบเป็นลายลักษณ์อักษรและมุขปาฐะ และในแต่ละพื้นที่ก็จะมีเนื้อเรื่อง ของนิทานที่แตกต่างกันออกไปเพราะเป็นการเล่าต่อ ๆ กัน ซึ่งค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ดังนี้

มัลลิกา คณานุรักษ์ (2550, น.41) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านภาคกลาง คือ เรื่องที่เล่าสืบทอดมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ถ่ายทอดทางมุขปาฐะ

สุกัญญา สุขฉายา ,อภิรักษ์ณ เกษมผลกุล (2555, หน่วย 5-28) กล่าวว่า คนไทยภาค กลางใช้คำว่า นิทานในความหมายกว้าง รวมเรื่องเล่าทุกประเภทที่ไม่ใช่เรื่องจริง เช่น นิทานชาดก นิทานผี ฯลฯ ส่วนเรื่องเล่าที่เชื่อว่าเป็นเรื่องที่เคยเกิดขึ้นจริงจะใช้คำว่า "ตำนาน" มักไม่เกี่ยวเนื่องกับ ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่างๆ โบราณสถานโบราณวัตถุ ประวัติประเพณี พิธีกรรม เช่น ตำนานพระ ยากงพระยาพาน ตำนานหลวงพ่อโสธร ตำนานประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น การเล่านิทานของคนไทย ภาคกลาง นอกจากถ่ายทอดด้วยการเล่าเป็นร้อยแก้ว ยังถ่ายทอดเป็นบทเพลงพื้นบ้านที่มีท่วงทำนอง ต่างๆ อีกด้วย อ่างอิงถึงประคอง นิมมานเหมินท์ (2547: 3056-3059) ยังได้แบ่งนิทานพื้นบ้านภาค กลาง แบ่งนิทานออกเป็น 9 ประเภท ดังนี้

1. นิทานเกี่ยวกับกำเนิดโลก กำเนิดมนุษย์ นิทานประเภทจัดอยู่ในรูปแบบนิทานเทพ ปกรณ์หรือนิทานปรัมปรา (myth) คนไทยภาคกลางหิบบิมีเรื่อง การกำเนิดมนุษย์ มาจากเรื่องใน อักคัญสูตร พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค

2. นิทานประจำถิ่น เป็นเรื่องที่เล่าถึงความเป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นในท้องถิ่น ตรงกับ legend ของชาวตะวันตก นิทานประเภทนี้มีอยู่จำนวนมากในภาคกลางมีเรื่องราวอธิบายความเป็นมาของชื่อแม่น้ำ ชื่อตำบล ชื่อเขา หรือความเป็นมาของหินก้อนใหญ่ที่อยู่ในท้องถิ่น

3. นิทานเกี่ยวกับบุคคลสำคัญหรือวีรบุรุษ นิทานเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ หรือวีรบุรุษที่นิยมเล่ากันในภาคกลาง ได้แก่ เรื่องพระร่วง ท้าวอุทอง ฯลฯ

4. นิทานมหัศจรรย์ เป็นนิทานขนาดยาวที่ดำเนินเรื่องอยู่ในโลกแห่งจินตนาการ มีความมหัศจรรย์จากอิทธิปาฏิหาริย์ การเหาะเหินเดินอากาศ การแปลงกาย การสาปหรือเวทมนต์

5. นิทานเรื่องผี เรื่องผีนิยมเล่าในภาคกลางมักเป็นผีที่มาหลอกหลอน เช่น ผีบ้านผีเรือน

6. นิทานขำขันหรือมุขตลก นิทานขำขันหรือมุขตลกที่เล่าในภาคกลางมีทั้งประเภทตอนเดียวจบ และประเภทหลายตอนจบ มีหลายแบบ เรื่องที่นิยมจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความฉลาดมีไหวพริบหรือฉลาดแกมโกง และเรื่องเกี่ยวกับคนโง่หรือคนเป็น ๆ นอกจากนี้ยังมีเรื่องของคนเกียจคร้าน คนพิการ นักบวช คนต่างถิ่นต่างชาติ และเรื่องเพศ

7. นิทานคติ เป็นนิทานที่มีตัวละครเป็นคนหรือสัตว์ก็ได้ แต่ต้องสอดแทรกคติในด้านกฎแห่งกรรมและจริยธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

8. นิทานอธิบายเหตุ นิทานอธิบายเหตุของภาคกลางเป็นนิทานสั้น ๆ อธิบายความเป็นมาของพืช สัตว์ และสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ

9. นิทานเข้าแบบ นิทานเข้าแบบของภาคกลางมี 2 ประเภท คือ นิทานไม่รู้จบ และนิทานลูกโซ่ ซึ่งจะเป็นนิทานสำหรับเล่าให้เด็กเล็กฟัง

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านภาคกลาง เป็นนิทานพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่นในภาคกลางซึ่งเนื้อเรื่องจะคล้ายกับนิทานพื้นบ้านของภาคอื่น ๆ แต่เนื้อเรื่องของนิทานจะมีการปรับเปลี่ยนไปตามแต่ละพื้นที่ท้องถิ่นนั้น จะมีการเล่าสืบต่อกันมาเป็นร้อยแก้วในรูปแบบมุขปาฐะ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน มีดังนี้

พัชรา ทองนะคะ (2561, น.23) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอือก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอือก จำนวน 6 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบแบบ t- test แบบ dependent เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทัยวรรณ อีระแนว (2565) การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเมืองตรอน 3 อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 179 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

ยุพิน จันทร์เรือง ปฏิพันธ์ อุทยานุกุล (2563) การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงราย

จรรยาภรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือนิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่มีต่อหนังสือนิทานคุณธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 37 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย หนังสือนิทานคุณธรรม จำนวน 8 เรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสือนิทานคุณธรรม จำนวน 16 แผน การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนจำนวน 2 แผน รวมเวลาเรียน 18 ชั่วโมง และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ของหนังสือนิทานคุณธรรม ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทานคุณธรรม ด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่าหนังสือนิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.11/85.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ หลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงรายจรูญราษฎร์) ที่มีต่อหนังสือนิทานคุณธรรม โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16

สุพันธ์วดี ไวยรูป (2554) การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยูแอล ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยูแอล และเพื่อศึกษาพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในวิชาภาษาไทย (การอ่าน) โดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยูแอล ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียน วิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้แผนการจัดการ การเรียนรู้ตามเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลคือ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการ พัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้นและผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย (การอ่าน) โดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับมากและมากที่สุดโดยเป็นความพึงพอใจที่มีค่าร้อยละอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ

ภคิน โชติธนเลิศ (2553, น.3) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตดาราม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2552 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตดาราม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน แบบการวิจัยที่ใช้คือ การวิจัยเชิงทดลอง ระยะเวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานชาดก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบ Dependent Sample ผลวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานชาดก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พัฒนาขึ้นามีประสิทธิภาพ 82.95/80.12 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานชาดกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัทรภา แสนหอม. (2562:174) การพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสร้างรูปแบบการพัฒนาเพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน วิธีการวิจัยแบบผสมวิธีการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะกลุ่มตัวอย่างระยะที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 88 คน และครูจำนวน 13 คน โดยการเลือกแบบกลุ่มหลายขั้นตอน ระยะที่ 2 ประเมินรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 3 กลุ่มเป้าหมายกับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านอ่างหิน (เพียรพิทยาคาร) จำนวน 30 คน

เครื่องมือการวิจัย แบบสอบถาม รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน แบบประเมินความพึงพอใจ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ T-test นำเสนอผลการวิจัยแบบตารางและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่าปัญหาด้านการอ่านจับใจความโดยมุมมองของนักเรียนและครูพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางแต่พิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับ ปัญหาที่ 1, 2 และ 3 คือการเลือกเนื้อหาประเภทการอ่าน มีความรู้ความสามารถในการนำกระบวนการอ่านจับใจความมาใช้ในการอ่านภาษาไทยและปัญหาด้านการวัตถุประสงค์ การอ่านและความต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมุมมองของครูและนักเรียน โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบความต้องการอันดับ ที่ 1, 2 และ 3 คือความต้องการเนื้อหาการเรียนการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ข้อคิดของเรื่องและการประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านและการจับใจความสำคัญของเรื่อง ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน โดยสังเคราะห์จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน มีคู่มือการใช้เอกสารประกอบ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบ แบบสอบถามความพึงพอใจ และผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน มีคุณภาพความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับ หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

วรรณธิมา ศรีรัตนพันธ์ (2561, น.1) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดธรรมาราม จังหวัดตรัง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 21 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ความพึงพอใจที่มีต่อ

วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตรัง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ฉิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2564) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นของอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความ 2) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ แบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่น ของอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 3) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่น ของอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้านและประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเจริญเมืองวิทยา จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามวรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน 3) แบบฝึกการอ่านจับใจความ เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่น อำเภอพาน 4) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (average) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) วรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน มีจำนวน 20 เรื่อง แบ่งได้ 2 ประเภทคือ นิทานเบ็ดเตล็ดจำนวน 16 เรื่อง และนิทานชาดก จำนวน 4 เรื่อง ผลของการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นของอำเภอพาน มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07/76.23 2) ผลของการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นของอำเภอพาน มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07/76.23 3) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่น อำเภอพาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่านิทานมีผลต่อการเรียนการสอนในการอ่านจับใจความ สามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี และครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการอ่านของผู้เรียนซึ่งจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงให้ทันที่ ทำให้ผู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเข้ามาแทรกในบทเรียนเป็นการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ มีกิจกรรมการถามตอบ แสดงความคิดเห็น และผู้เรียนได้ตื่นตัวในตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในหานิทานพื้นบ้านภาคกลางเพื่อใช้พัฒนากิจกรรมด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรีให้ได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 279 คน จัดชั้นเรียนแบบความสามารถ

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง

2.1.2 นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ที่ผู้วิจัยได้นำมาเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับใช้เป็นสื่อการสอนในการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานทั้งหมด 5 เรื่อง คือ จระเข้กับลิง เณรน้อย ดาวลูกไก่ จระเข้สามพัน และพระนางสร้อยดอกหมาก

2.1.3 แบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทย แบบคู่ขนานที่มีตัวชี้วัดเดียวกัน โดยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางขึ้นมา 2 ชุด คือก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งจะมีคำถามที่คล้ายคลึงกัน แต่นิทานที่ใช้ในแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางก่อนเรียน และหลังเรียนจะไม่ใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่องเดียวกัน

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 188-189) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด หรือจุดเน้นของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ หลักการ และเนื้อหาหลักสูตร

2) ศึกษาคู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

3) ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางด้านการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4) วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างสื่อ เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รายละเอียดดังนี้

5.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่อง จระเข้กับลิง จำนวน 2 ชั่วโมง

5.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่อง เณรน้อย จำนวน 2 ชั่วโมง

5.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
พื้นบ้านภาคกลางเรื่อง ดาวลูกไก่ จำนวน 2 ชั่วโมง

5.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
พื้นบ้านภาคกลางเรื่อง จระเข้สามพัน จำนวน 2 ชั่วโมง

5.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
พื้นบ้านภาคกลางเรื่อง พระนางสร้อยดอกหมาก จำนวน 2 ชั่วโมง

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
ค้นคว้าอิสระพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินแผนการจัดการ
เรียนรู้

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งประกอบ
ไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้าน
การวัดและประเมิน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และประเมินไปค่าคุณภาพเครื่องมือแบบมาตร
ประมาณค่า 5 ระดับ

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพระดับมากที่สุด

4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพระดับมากที่สุด

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพระดับปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพระดับน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพระดับน้อยที่สุด

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขโดยผู้เชี่ยวชาญให้ปรับกิจกรรม
ให้มีความหลากหลาย และผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ได้เท่ากับ 4.27

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาค
กลาง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากเอกสาร ตำราวิชาการ และได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
การสร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชา
ภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้าน
ภาคกลางวิชาภาษาไทย จากหนังสือการวัดผลการศึกษาของวิเชียร อินทรสมพันธ์ (2563, น.17 –
31) เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

2) สร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชา
ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3) สร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 20 ข้อ

4) นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์ กิจกรรม การวัดผลจากนั้นแก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

5) นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ กับกิจกรรมและการวัดผล ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และได้ทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อเห็นว่าสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจ

- 1 เมื่อเห็นว่าไม่สอดคล้อง

6) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้สูตรหาค่า IOC (Index of Item Objective congruence) วิเชียร อินทรสมพันธ์ (2563, น.69 – 71) เพื่อหาผลรวมของคะแนนในข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและเทียบกับเกณฑ์ที่ปรากฏว่า แบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.00

7) นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยที่ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมีนบุรี ที่เคยเรียนเนื้อหาวิชาภาษาไทยนี้มาแล้วนำกระดาษคำตอบที่นักเรียนทำข้อสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 หลังจากนั้นรวมคะแนนของแต่ละคน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถโดยหาค่าอำนาจจำแนก

8) นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชาภาษาไทยมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความยากง่าย (p) แบ่งได้เป็น 5 ช่วง ภัทรา นิคมานนท์ (2543, น. 153-170) ดังนี้

0.80-1.00	หมายถึง	ง่ายมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.60-0.79	หมายถึง	ค่อนข้างง่าย
0.40-0.59	หมายถึง	ปานกลาง
0.20-0.39	หมายถึง	ค่อนข้างยาก

น้อยกว่า 0.20 หมายถึง ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
วิเคราะห์หาค่าดัชนีค่าความยากง่ายของแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง
วิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน อยู่ระหว่าง 0.23 - 0.67

9) นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชา
ภาษาไทยมาหาค่าอำนาจจำแนกผู้สอบตามระดับความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามระดับ
ความสามารถ(r) แบ่งได้เป็น 6 ช่วง ภัทรา นิคมานนท์ (2543, น.153-170) ดังนี้

1.00	หมายถึง	จำแนกดีเลิศ
0.80 - 0.99	หมายถึง	จำแนกดีมาก
0.60 - 0.79	หมายถึง	จำแนกดี
0.40 - 0.59	หมายถึง	จำแนกได้ปานกลาง
0.20 - 0.39	หมายถึง	จำแนกได้บ้าง
0.00 - 0.19	หมายถึง	จำแนกไม่ค่อยได้ (ควรปรับปรุง)

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชา
ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.60

10) จัดพิมพ์แบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง
วิชาภาษาไทย ที่ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์ จำนวน 20 ข้อ เพื่อไปใช้ทดลองจริง
กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1.1 ก่อนทำการทดลองสอน ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งใช้แบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

3.1.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ระบุไว้จนครบทั้ง 5 แผน
โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง

3.1.3 หลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจ
ความหลังเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับฉบับแรก

3.1.4 ตรวจสอบแบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางวิชา
ภาษาไทย

3.2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
จำนวน 5 ครั้ง จำนวน 10 ชั่วโมง ในเดือนสิงหาคม ปีการศึกษา 2565

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

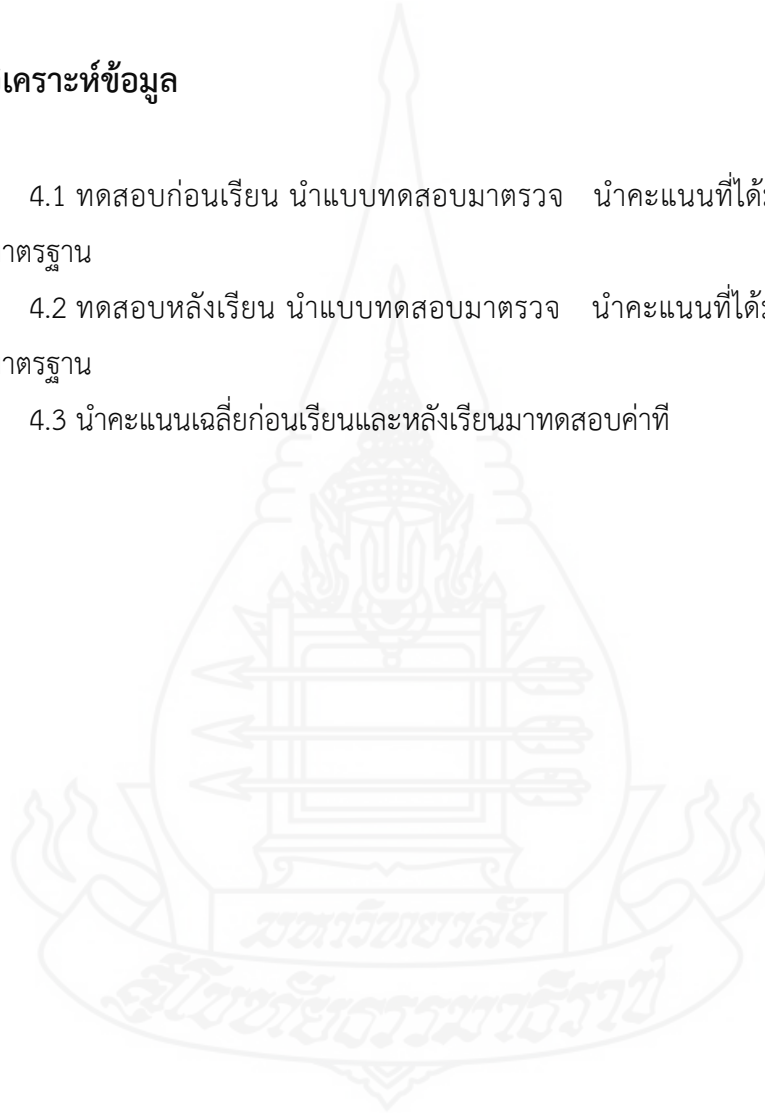
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียน นำแบบทดสอบมาตรวจ นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ทดสอบหลังเรียน นำแบบทดสอบมาตรวจ นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 นำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมาทดสอบค่าที

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ช่วงของการวัด	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ทดสอบ (t-test)
ก่อนการทดลอง	32	20	8.37	2.25	*22.23
หลังการทดลอง	32	20	16.09	2.41	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ก่อนการทดลองใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อมีการทดสอบดังกล่าว พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนและผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี กรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 279 คน จัดชั้นเรียนแบบความสามารถ

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สำนักงานเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความมีจำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง

2.2.2 แบบทดสอบการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง รายวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ชุด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

2.3.2 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

2.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบการอ่านใจความ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

2.3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน และสรุปผลการวิจัยเป็นลำดับถัดไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที่

3. สรุปการวิจัย

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี กรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

4. อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี กรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เนื่องจาก ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้นสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีซึ่งความสามารถด้านการอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างมาก ดังที่กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, น.111) กล่าวว่า ทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนนำเสนอมาอย่างผู้อ่านโดยผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบทของเนื้อหาด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของศรีวรรณ ศรีสวัสดิ์ (2549, น.7) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ มีความสำคัญมาก หากว่าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดได้ จะส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาคลาดเคลื่อน จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่าน

และเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านภาคกลางจะช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน โดยมีคำศัพท์ที่อ่านง่าย เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะกับช่วงอายุวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533, น.101-102) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ว่า นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กมีความรักในการอ่าน สามารถใช้นิทานสอน และฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้ อีกทั้งการนำนิทานพื้นบ้านเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน ดังแนวคิดของสมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, น.59-62) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจในตัวผู้เรียน เป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมพันธ์ผลความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้นิทานยังช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจให้รักการอ่าน และเมื่อนำนิทานมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ดังคำกล่าวของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น.122) ได้กล่าวว่าการสอนอ่านจับใจความให้น่าสนใจและได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและตรงกับความสนใจของผู้อ่าน วิธีสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมนำมาใช้เพราะไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ชอบฟังนิทาน ผู้แต่งนิทานนอกจากเขียนนิทานขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรื่นรมย์และให้ความเพลิดเพลินแล้วยังมุ่งให้ได้รับประโยชน์ด้านอื่นด้วย เช่น คุณค่าทางภาษา

ซึ่งพิจารณาจากการใช้ถ้อยคำ สำนวนสุภาพ และข้อคิดต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้นิทานจึงมีบทบาทสำคัญต่อการที่ครู จะนำมาใช้เป็นสื่อพัฒนาคุณภาพทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นขั้นวางรากฐานทางภาษาที่มั่นคงให้กับนักเรียนส่งเสริมให้รักภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธรา ทองนะคะ (2561) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม มีวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม โดยมีผลการวิจัย พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรภา แสนหอม (2562) เรื่องการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสร้างรูปแบบการพัฒนาเพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านการจับใจความ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน โดยมีผลวิจัย พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณธิมา ศรีรัตนพันธ์ (2561) เรื่องผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนนาโยงสัมพันธ์ จังหวัดตรัง นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตรัง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5. ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.1.1 ในการใช้นิทานเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ ครูควรเลือกนิทานที่มีแนวเรื่อง เนื้อหา ตลอดจนการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยนักเรียน โดยครูควรเรียบเรียงเนื้อหาและภาษาในนิทานให้เหมาะสม

5.1.2 ควรมีกิจกรรมหลังการอ่านนิทานที่น่าสนใจ เช่น ตอบคำถาม เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ละคร เขียนผังสรุปเรื่อง วาดภาพ ทั้งนี้เพื่อให้จดจำสิ่งที่อ่านได้ จะช่วยให้สามารถอ่านจับใจความของเรื่องได้ดี

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรวิจัยผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ

5.2.2 ควรวิจัยผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- กมลรัตน์ สิริจรัส. (2558). *ตำนานนิทานพื้นบ้าน*. สำนักการศึกษาต่อเนื่อง. สืบค้นจาก <https://www.stou.ac.th/study/projects/training/culture/content/2558/3>
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- _____. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร/คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์
วิชาบูรณาการ หมวดวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2563). *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย*. หน่วยที่ 1-5.
นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2542). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 8*. หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ขนิษฐา จิตชินะกุล. (2545). *คติชนวิทยา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสาราน. (2547). *การใช้ภาษาไทย*. นครปฐม: หนังสือในโครงการ
ตำรา และหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำเนียร เล็กสุมา. (2552). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่
ความคิด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร,
กรุงเทพฯ.
- ฉวีวรรณ กิณนางค์. (2533). *การศึกษาเด็ก*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์,
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2554). *รูปแบบการสอนการฝึกหัดสืบสอบ: เรียนรู้ภาษาไทยจากการค้นพบ.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2542). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เมธี
ทิปส์.

- ณัฐยา ภูขามคม. (2552). *การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ณิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน สำหรับนักเรียนในเขตพื้นที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. เชียงราย: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*
- ถวัลย์ พึ่งเงิน. (2552). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์,
- ทัศนีย์ อินทรบำรุง. (2539). *วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน. ก่อนกลับบ้าน*. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจรัตน์ ปิ่นเวหา. (2549). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการวิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2545). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2542). *การศึกษาวิเคราะห์ตำนานและนิทานพื้นบ้านเขมรภาคที่ 1-9*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- พัชรา ทองนะคะ. (2561). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.
- ภคิน โชติธงเลิศ. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตาราม อำเภอองค์รักษ์ จังหวัดนครนายก*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2532). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: อักษรภาพิพัฒน์.
- ภัทรภา แสนหอม. (2562). *การพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน*. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- _____. (2563). *การอ่านจับใจความ. ประมวลชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*

- ลมโชย ด่านขุนทด. (2544). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วชิราพรรณ จันทน์เทศ . (2549). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยากรุงเทพฯ. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิมา ศรีรัตนพันธ์. (2561). ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ DRTA ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดตรัง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนนาโยงสัมพันธ์ จังหวัดตรัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรรณมล ศุภคุณ. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- แวมมยุรา เหมือนนิล.(2541). การอ่านจับใจความ หนังสือเสริมประสบการณ์วิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2549). การสร้างแบบฝึกอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหอวัง. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- _____. (2545). สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 26. เรื่องนิทานพื้นบ้านไทย. สำนักพิมพ์: โครงการสารานุกรมไทย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพันธ์วิไล รูป. (2555). การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิคเค ดับเบิ้ลยูแอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ ปรีประณะ. (2542). นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิชย์.

- โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. (2551). ภาษาไทย ๑. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- _____. (2564). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโรงเรียนมีนบุรี พุทธศักราช 2564 ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย. โรงเรียนมีนบุรี.
- เอนกพงศ์ ป็องนอก. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. เพชรบูรณ์: โรงเรียน
แคมป์สนวิทยาคม อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.
- อุทัยวรรณ อีระแนว. (2559). การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรมสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- อุทัยวรรณ อีระแนว. (2559). การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรมสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: หลักสูตร การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

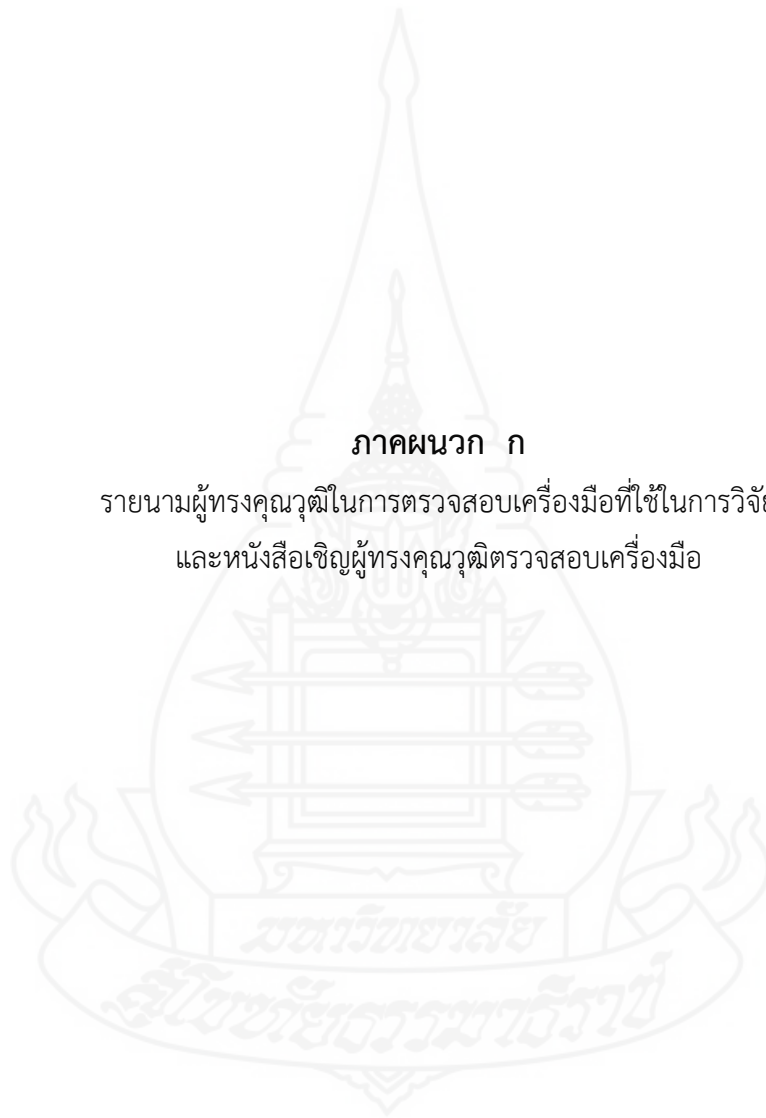

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ

1. ชื่อ นางสาวอัญลักษณ์ ชำนาญ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมีนบุรี
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี คบ.ภาษาไทย
 ปริญญาโท ศษ.ม. การบริหารการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ เป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา
 ตั้งแต่ปี 2548 ถึง 2563
2. ชื่อ นางศุทธิณี ภูแฮมโชติ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมีนบุรี
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี คบ.ภาษาไทย
 ปริญญาโท ศษ.ม. พื้นฐานการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ เป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาเป็น
 ระยะเวลา 22 ปี
3. ชื่อ นางอรุมา วรรณโชติ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมีนบุรี
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี คบ.ภาษาไทย
 ปริญญาโท ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ เป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาเป็น
 ระยะเวลา 20 ปี

ที่ อว.0602.16 (บ) / 556

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

23 สิงหาคม 2565

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอัญลักษณ์ ชำนาญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลการใช้นันทนาการที่บ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาภาษาไทย ด้านเนื้อหาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมิน ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วยสำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 080-757-4962

ที่ อว.0602.16 (บ) / 556

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

23 สิงหาคม 2565

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอรอุมา วรณโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลการใช้นิตานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาภาษาไทย ด้านเนื้อหาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมิน ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 080-757-4962

ที่ อว.0602.16 (บ) / 556

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

23 สิงหาคม 2565

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศุทธิณี ภูแถมโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวมุกดารัตน์ โคตรพรม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลการใช้นันทนาการที่บ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมินบุรี สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาภาษาไทย ด้านเนื้อหาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมิน ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษางานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

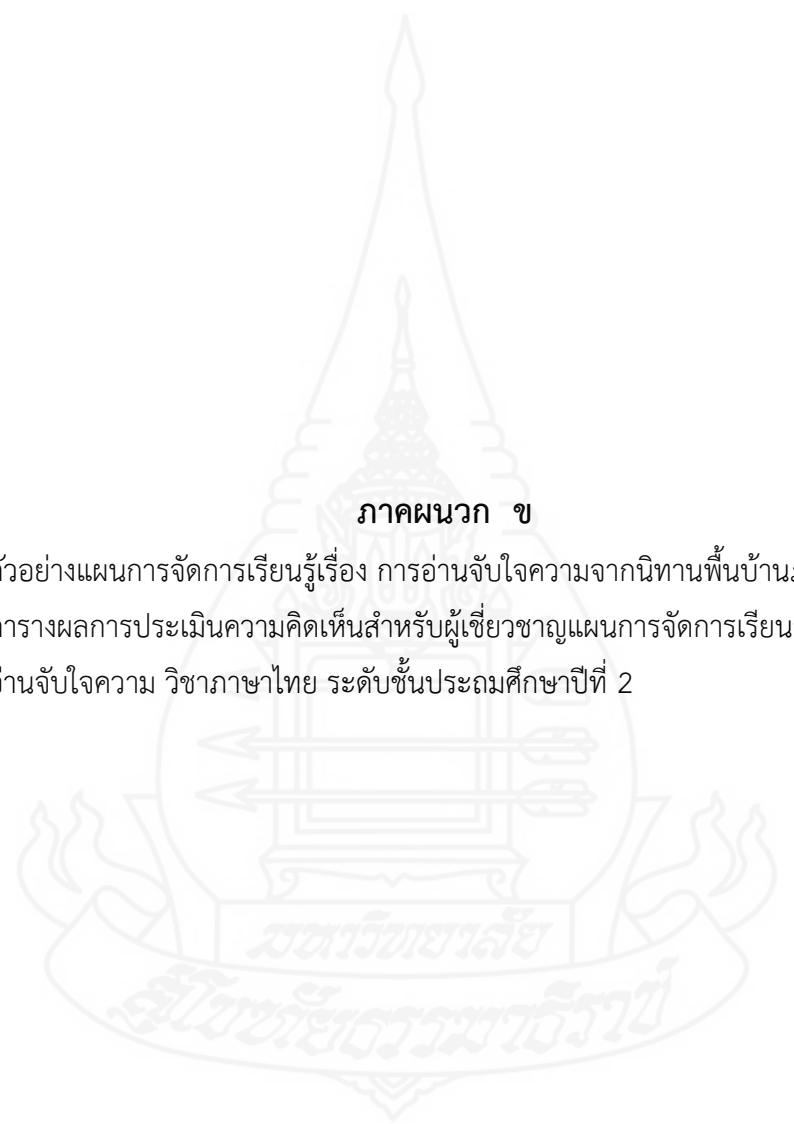
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 080-757-4962

ภาคผนวก ข

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง
- ตารางผลการประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญแผนการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง อ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้าน

เวลา 10 ชั่วโมง

วันที่สอน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งหลักการอ่าน การฝึกอ่านจับใจความก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียน เพื่อจับใจความจากเรื่องที่อ่าน บอกตัวละคร ลักษณะของตัวละคร และข้อคิดของเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถตอบคำถามจากจากนิทานพื้นบ้านได้
2. สามารถบอกใจความสำคัญของจากนิทานพื้นบ้านได้
3. สามารถแสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานพื้นบ้านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นนำ

1. ครูยกตัวอย่างวิดีโอ นิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่อง พิกุลทอง โดยเปิดวิดีโอให้นักเรียนดูบนจอโทรทัศน์
2. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่ดู โดยครูเป็นผู้ถามนำ ดังนี้
 - ในเรื่องมีตัวละครอะไรบ้าง (พิกุลทอง เจ้าชาย แม่เลี้ยง และพี่เลี้ยงใจร้าย)
 - เกิดเหตุการณ์อะไรบ้างในเรื่อง (แม่เลี้ยงและพี่เลี้ยงใจร้ายชอบแกล้งพิกุลทอง ฯลฯ)
 - เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ใดบ้าง (บ้านของพิกุลทอง ราชวังเจ้าชาย)

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความให้นักเรียนฟัง โดยครูใช้สื่อ PowerPoint มาช่วยเสริมให้ชัดเจนขึ้น และนำนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “จระเข้กับลิง” ให้นักเรียนช่วยกันฝึกตอบคำถามปากเปล่า ดังนี้

ใคร : ในเรื่องมีตัวละครที่ตัว อะไรบ้าง

ทำอะไร : เกิดเหตุการณ์ใดขึ้นกับตัวละครในเรื่อง

ที่ไหน : เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ใด

และเมื่อนักเรียนตอบคำถามครบทุกข้อแล้ว นักเรียนเล่าเรื่อง “จระเข้กับลิง” โดยสรุปออกมาเป็นคำพูดหรือภาษาของตน โดยครูจะคอยถามนำ และคอยแนะ เพื่อฝึกให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญได้

2. จากนั้นเราจะเริ่มทำกิจกรรม โดยนักเรียนอ่านใบความรู้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” แล้วให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญโดยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 1 นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” แล้วสรุปใจความสำคัญจากนิทานไว้ในแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” โดยกำหนดเวลาให้ 2-3 นาที ครูจะคอยให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 2 นักเรียนจับคู่ตามความสมัครใจ เมื่อนักเรียนจับคู่แล้วให้อ่านงานของเพื่อน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับใจความสำคัญที่ได้จากการอ่านนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” แล้วเปรียบเทียบกันว่าใครถูกต้องที่สุด แล้วสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” ไว้ในแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” ใบงานอีกใบที่ครูแจกให้ โดยกำหนดเวลาให้ 3-5 นาที

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 3 นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอใจความสำคัญที่ได้หน้าชั้นเรียน โดยมีเพื่อนๆ ที่คอยฟัง ให้คะแนนคู่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน จนครบทุกคู่

1. เสร็จจากกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดแล้ว จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” โดยครูจะเป็นผู้เขียนคำตอบไว้บนกระดาน
2. แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น หรือคาดคะเนจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย” ว่า “หากณรงน้อยไม่แก้งหลวงพ่อก และพระต่างถิ่น จะมีเหตุการณ์ในเรื่องราวอย่างไร”

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. วิดีโอ นิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่อง พิกุลทอง
2. ใบความรู้ เนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านภาคกลางเรื่อง ณรงน้อย
3. ใบงานจับใจความเรื่อง ณรงน้อย

การวัดผลและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง เรื่อง “ณรงน้อย”	1. ใบงานตอบคำถามจากเรื่อง ณรงน้อย 2. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิด	1. ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ 2. การร่วมมือในการทำกิจกรรม

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เณรน้อย

มีหลวงพ่อกองค์หนึ่งจำพรรษาอยู่กับเณรน้อยนาน ๆ จะมีพระต่างถิ่นมาเยี่ยมสักครั้งหนึ่ง วันนี้มีพระต่างถิ่นมาเยี่ยมหลวงพ่ เณรน้อยนึกสนุกหาวิธีแกล้งพระต่างถิ่น พอคิดได้แล้วก็วิ่งไปรับสิ่งของที่พระต่างถิ่นหิ้วมาฝาก เณรรับยาม และสิ่งของแล้วจึงพูดกับพระต่างถิ่นว่า

“หลวงพี่ครับ หลวงพี่ต้องทำใจหน่อยนะครับ” เณรน้อยพูด

“มีอะไรหรือเณร” พระต่างถิ่นถาม

เณรน้อยได้พูดว่า “หลวงพ่อกผมหุงต้มแบบสุด พูดแทบจะไม่ได้ยิน ต้องตระโกนคุย”

“ไม่เป็นไรเณร คนแก่ก็แบบนี้แหละ” พระต่างถิ่นกล่าวสัจตามแผนเณรน้อย

จากนั้นเณรน้อยวิ่งไปหาหลวงพ่อกที่กุฏิ หลวงพ่อกกล่าวตักเตือนเณรน้อยว่า “เณรควรจะสำรวมบ้างนะ ไม่วิ่งแบบนี้เณร” เณรน้อยไม่ฟังที่หลวงพ่อกพูดแต่รีบบอกหลวงพ่อกไปว่า “หลวงพ่อกครับ ของอย่างนี้ต้องรีบรายงาน” “อะไรกัน” หลวงพ่อกถาม เณรน้อยบอกว่า “คือว่ามีพระต่างถิ่นมาเยี่ยมหลวงพ่อก”

“ก็ธรรมดา” หลวงพ่อกตอบ เณรน้อยจึงพูดต่ออีกว่า “เปล่าครับ องค์ที่มานี้หูแก่หูตึง หลวงพ่อกต้องตระโกนคุยนะหลวงพ่อก” “ไม่เป็นไร ดีแล้วที่บอกไว้ก่อน” หลวงพ่อกตอบ

เสร็จเรียบร้อยเณรน้อยเข้าไปแอบดูผลงานของตัวเอง พระต่างถิ่นกับหลวงพ่อกตะโกน

พระต่างถิ่นตะโกนถามหลวงพ่อกว่า “เป็นไงหลวงพ่อก สบายดีหรือเปล่า” หลวงพ่อกได้ยินก็ให้นักสงสารว่า อายุยังน้อยไม่น่าจะเป็นคนหูตึง นี่แสดงว่าต้องหูตึงแบบสุดๆ จึงตระโกนกลับไปด้วยเสียงอันดังไปว่า “สบายดี แล้วท่านเป็นอย่างไรบ้าง” พระต่างถิ่นตะโกนตอบ “สบายดี” หลวงพ่อก “นั่นก็ดีแล้ว ขอให้เจริญในธรรม” หลวงพ่อกตะโกนคุยนานเข้า เริ่มเหนื่อย จึงพูดขึ้นเบาๆว่า “น่าเสียดายความรู้ที่ดี พรรชาก็มาก แต่กลับหูตึง” พระต่างถิ่นได้ยิน “ผมไม่ได้หูตึง ท่านนั่นแหละหูตึง” หลวงพ่อกู้ทันทีว่า

โดนเณรแกล้งเข้าแล้วจึงพูดว่า “ช่างเถอะ” พระต่างถิ่นทำหน้าตาต่างๆ

ตารางที่ 2.1 แบบสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังตารางนี้

ระดับ 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อการเรียนรู้ การวัด และการประเมินผล)	5	5	5	5
2. มืองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	4	5	5
3. มืองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความ สอดคล้องกัน	4	4	5	4
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา	5	5	5	5
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	4	4	4
7. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนอ่านจับใจความได้	5	5	4	5
8. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5
9. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	4

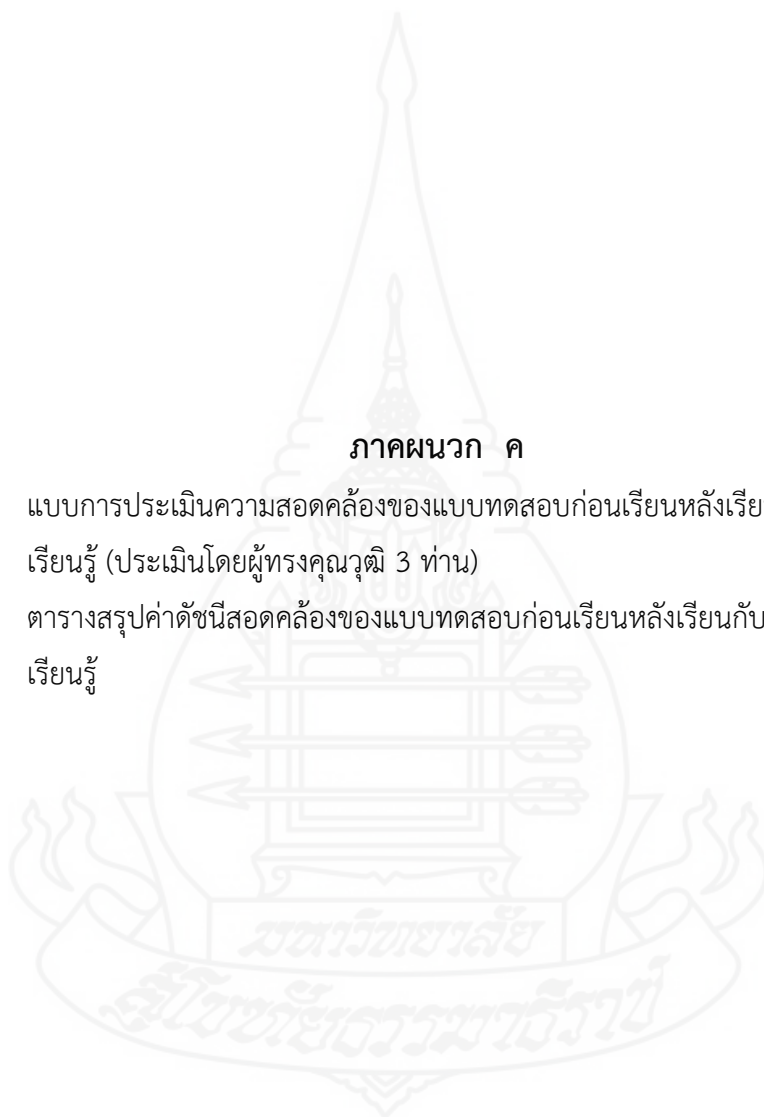
สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ ข้อ1 แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อการเรียนรู้ การวัด และการประเมินผล) ผลประเมินระดับมาก

ที่สุด ข้อ2 มีองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง ผลประเมินระดับมากที่สุด ข้อ3 มีองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน ผลประเมินระดับมาก ข้อ4 สารสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา ผลประเมินระดับมากที่สุด ข้อ5 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ ผลประเมินระดับมากที่สุด ข้อ6 กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย ผลประเมินระดับมาก ข้อ7 กิจกรรมช่วยให้นักเรียนอ่านจับใจความได้ ผลประเมินระดับมากที่สุด ข้อ8 กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา ผลประเมินระดับมากที่สุด และข้อ9 มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ ผลประเมินระดับมาก

ภาคผนวก ค

- แบบการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน)
- ตารางสรุปค่าดัชนีสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง: โปรดให้ความคิดเห็นในรายการต่อไปนี้

เมื่อท่านเห็นด้วย ให้ทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง + 1

เมื่อท่านไม่แน่ใจ ให้ทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง 0

เมื่อท่านไม่เห็นด้วย ให้ทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง - 1

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
สามารถบอกชื่อตัวละครในเรื่องได้	1.จากเรื่องมีตัวละครใดบ้าง ก. รามสูร เมขลา ข. พระอินทร์ พระราม ค. เมขลา อีดา (ก) รามสูร เมขลา				1. จากเรื่องมีตัวละครใดบ้าง ก. ทิดทอง และทิดถม ข. ทิดทอง และทิดทม ค. ทิดทอง และทิดจม (ก) ทิดทอง และทิดถม			
สามารถบอกชื่อตัวละครในเรื่องได้	2.เมขลาเป็นธิดาของใคร ก. เมขลาอัปสร ข. พญามังกร ค. พระอินทร์ (ข) พญามังกร				2. ใครเป็นผู้ช่วยทิดทอง และทิดถมแก้ปัญหาเรื่องผม ก. พระอาจารย์ ข. พระโยคี ค. พระฤาษี (ข) พระโยคี			
ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	3. อาวุธของรามสูรคืออะไร ก. ดวงแก้ว ข. แหวนเพชร ค. ขวานเพชร (ค) ขวานเพชร				3. ทำไม ผมของชายทั้งสองถึงร่วงหมดหัว ก. ทาน้ำยาใส่ผม ข. ทาน้ำฝนใส่ผม ค. ทาน้ำมันใส่ผม (ค) ทาน้ำมันใส่ผม			
ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	4. เมื่อรามสูรขว้างอาวุธออกไปโดนก้อนเมฆ จะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น ก. ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ข. ฝนตก ฟ้าร้อง ค. ฟ้าผ่า แดดออก (ก) ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ				4. ทำไมทิดถม ทิดทอง หัวล้านเช่นเดิม ก.ไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพระโยคี ข.หลงเชื่อคำแนะนำของชาวบ้าน ค.ทาน้ำยาสระผมใส่ผมอีกครั้ง			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
					(ก) ไม่เชื่อฟังคำแนะนำของ พระโยคี			
บอกข้อคิดจากนิทาน พื้นบ้าน	5. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิด เรื่องใดกับนักเรียน ก. ไม่ควรทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน ข. ไม่ควรทำร้ายคนที่ อ่อนแอกว่า ค. ควรมีความรับผิดชอบใน หน้าที่ (ก) ไม่ควรทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน				5. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิด เรื่องใด กับนักเรียน ก. ควรไตร่ตรองให้ดีก่อน ตัดสินใจ ข. นึกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น ตามมา ค. ควรเชื่อฟังคำแนะนำ หรือกฎระเบียบที่กำหนด (ค) ควรเชื่อฟังคำแนะนำ หรือกฎระเบียบที่กำหนด			
สามารถบอกชื่อตัว ละครในเรื่องได้	6. จากเรื่องที่มีตัวละคร ตัวใดบ้าง ก. ต้นไม้ เทพารักษ์ ข. ชายตัดไม้ เทพารักษ์ ค. นายพราน เทพารักษ์ (ข) ชายตัดไม้ เทพารักษ์				6. จากเรื่องมีตัวละครตัว ใดบ้าง ก. หลวงพี่ เด็กวัด ข. หลวงพ่อ เด็กวัด ค. โยมพ่อ หลวงพ่อ (ข) หลวงพ่อ เด็กวัด			
แสดงความคิดเห็น และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน	7. ข้อใดไม่ใช่เหตุการณ์ใน เรื่องนี้ ก. ชายตัดไม้ทำค้อนตกน้ำ ข. เทวดาช่วยหาขวานให้ ชายตัดไม้ ค. เทพารักษ์ไต่ลื่นขึ้นจากน้ำ พร้อมขวานทอง (ก) ชายตัดไม้ทำค้อนตก น้ำ				-			
ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้	-				7. จากเรื่องญาติโยมนำ อะไรมาถวายหลวงพ่ที่วัด ก. กระจ่าง			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
					ข. ไก่ย่าง ค. เนื้อย่าง (ก) กระท่าย่าง			
แสดงความคิดเห็น และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน	8. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ ในเรื่องเกิดขึ้นที่ใด ก. ในป่า ข. ในเมือง ค. ในตลาด (ก) ในป่า				-			
ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้	-				8. ใครแอบกินกระท่าย่าง ก. หลวงพ่อ ข. เด็กวัด ค. ญาติโยม (ข) เด็กวัด			
แสดงความคิดเห็น และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน	9. เหตุใด เทพารักษ์จึงมอบ ขวานเงินและขวานทองให้ ชายตัดไม้ ก. เพราะ เทพารักษ์เห็น เขาเสียใจจึงไพล่ขึ้นจากน้ำ หาขวานให้ ข. เพราะ เทพารักษ์ ประทับใจในความซื่อสัตย์ ของชายตัดไม้ ค. เพราะ เทพารักษ์โกรธ มากจึงให้ขวานแก่ชายตัดไม้ (ข) เพราะ เทพารักษ์ ประทับใจในความซื่อสัตย์ ของชายตัดไม้				-			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้	-				9. ทำไมกระต่ายถึงเหลือ ๓ ขา ก. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๑ ขา ข. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๒ ขา ค. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๓ ขา (ก) เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๑ ขา			
บอกข้อคิดจากนิทาน พื้นบ้าน	10.จากเรื่องให้อ่านให้ข้อคิด อะไรแก่นักเรียน ก. ความกล้าหาญ ข. ความเพียรพยายาม ค. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง (ค) ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง				10.จากเรื่องให้อ่านให้ข้อคิด อะไรแก่นักเรียน ก. ควรได้รับอนุญาตก่อน ทำสิ่งที่เรายังตัดสินใจเอง ไม่ได้ ข. ควรมีความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น ค. ควรมีความซื่อสัตย์ต่อ ตนเองและผู้อื่นเสมอ (ก)ควรได้รับอนุญาตก่อน ทำสิ่งที่เรายังตัดสินใจเอง ไม่ได้			
สามารถบอกชื่อตัว ละครในเรื่องได้	11.จากเรื่องมีตัวละครหลัก ชื่ออะไร ก. นางพิมสุราลัย ข. นางสุมาลัย ค. นางพิมพา (ก) นางพิมสุราลัย				11. จากเรื่องให้อ่านมีตัว ละครที่เป็นจระเข้ ชื่อว่า อย่างไร ก. ชาละวัน ข. ไกรทอง ค. ตะเภาแก้ว (ก) ชาละวัน			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
สามารถบอกชื่อตัวละครในเรื่องได้	12. นายพรานป่ามีชื่อว่าอะไร ก. ตาสีนนท์ ข. นนทลี ค. ตาลีนนท์ (ค) ตาสีนนท์				12. นางตะเภาแก้ว ตะเภาทองเป็นบุตรของใคร ก. ไกรทอง ข. ชาละวัน ค. เจ้าเมืองพิจิตร (ค) เจ้าเมืองพิจิตร			
ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	13. เหตุใด ชายหนุ่มหลายคนชายหนุ่มในหมู่บ้านพยายามแย่งชิงนางพิมสุราลัย ก. ทำอาหารเก่งและอร่อย ข. รูปร่างหน้าตาสวยงาม ค. เป็นมหาเศรษฐี (ข) รูปร่างหน้าตาสวยงาม				13. ชาละวัน มีนิสัยอย่างไร ก. เป็นคนดี ข. มีความรู้เรียนคาถาอาคม ค. อันทพาล (ค) อันทพาล			
ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	14. เมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทการแย่งชิงนางพิมสุราลัย นางแก้ปัญหอย่างไร ก. เข้าไปหางานทำในเมือง ข. หนีเข้าไปอยู่ในป่า ค. ตัดสินใจบวชชี (ข) หนีเข้าไปอยู่ในป่า				14. ชาละวันอาศัยอยู่ที่ใด ก. ภูเขา ข. ถ้ำไต้น้ำ ค. ในป่าใหญ่ (ข) ถ้ำไต้น้ำ			
ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	15. นางพิมสุราลัยมีอาชีพทำมาหากินคืออะไร ก. ค้าขายและทอผ้า ข. เลี้ยงสัตว์และทอผ้า				15. ดวงแก้ววิเศษที่อยู่ในถ้ำมีความสามารถอย่างไร ก. ส่องแสงทำให้ภายในถ้ำนั้นสว่างไสว			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
	ค. การปลูกข้าวและทอผ้า (ค) การปลูกข้าวและทอผ้า				ข. บรรเลงเพลงอันไพเราะ ค. ช่วยให้ระเซ้ที่อยู่ในถ้ำ แข็งแกร่ง (ก)ส่องแสงทำให้ภายในถ้ำ นั้นสว่างไสว			
ตอบคำถามจากเรื่องที อ่านได้	16.ตาลีนนที่ใช้เวทมนตร์ จำแลงแปลงกายสัตว์ชนิด ใด ก. งู ข. แมงป่อง ค. ตะขาบ (ก) งู				16.เหตุใดซาละวันจึงได้ เจอกับนางตะเภาแก้ว ตะเภาทอง ก. นางทั้งสองลงมา อาบน้ำ ข. นางทั้งสองเดินเล่น ในป่า ค. นางทั้งสองนั่งเล่นกัน ที่ริมน้ำ (ก) นางทั้งสองลงมา อาบน้ำ			
ตอบคำถามจากเรื่องที อ่านได้	17.เหตุใดพรานป่าจึงถูก นางพิมสุราลัยใช้มีดฟันตาย ก. เพราะ เข้าไปหลบอยู่ใน กระท่อม ข. เพราะ แปลงกายเป็นงู แล้วเลื้อยเข้าไปรัดตัวนาง ค. เพราะ จับตัวนางไปซ่อน (ข) เพราะ แปลงกายเป็นงู แล้วเลื้อยเข้าไปรัดตัวนาง				17.จระเข้ที่อาศัยอยู่ใน ถ้ำเมื่อเข้าถ้ำแล้วจะ กลายเป็นสิ่งใด ก. สาวสวย ข. หนุ่มหล่อ ค. คน (ค) คน			
ตอบคำถามจากเรื่องที อ่านได้	18.นางพิมสุราลัยตัดอวัยวะ ส่วนใดเพื่อตัดปัญหาความ สวยของนาง				18.ซาละวันคาบนางตะเภา แก้ว ตะเภาทอง ไปไว้ที่ใด ก. ถ้ำใต้น้ำ			

จุดประสงค์	แบบทดสอบก่อนเรียน	ระดับ ความคิดเห็น			แบบทดสอบหลังเรียน	ระดับ ความคิดเห็น		
		+1	0	-1		+1	0	-1
	ก. แขน ข. ขา ค. นม (ค) นม				ข. ภูเขา ค. ในป่าใหญ่ (ก) ถ้ำใต้น้ำ			
ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้	19.นางพิมสุรลัยได้ไปบวช อยู่บนเขาแห่งหนึ่ง ได้ชื่อว่า อย่างไร ก. เขางนางบวช ข. เขานางนอน ค. เขานม (ก) เขางนางบวช				19. ใครเป็นผู้มาช่วยนาง ตะเภาแก้ว ตะเภาทอง ก. ชาละวัน ข. ไกรทอง ค. เจ้าเมืองพิจิตร (ข) ไกรทอง			
ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้	20.เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน เรื่องเป็นจังหวัดใด ใน ปัจจุบัน ก. สุวรรณภูมิ ข. สุราษฎร์ธานี ค. สุพรรณบุรี (ค) สุพรรณบุรี				20.ไกรทองเป็นผู้มีความรู้ เรื่องใด ก. คาถาอาคมเกี่ยวกับการ ปราบผี ข. คาถาอาคมเกี่ยวกับการ ปราบคนร้าย ค. คาถาอาคมเกี่ยวกับการ ปราบจระเข้ (ค) คาถาอาคมเกี่ยวกับการ ปราบจระเข้			

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องของ
แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังตารางนี้

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	0	+1	0.6
4	0	+1	+1	0.6
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	0	0.6
8	0	+1	+1	0.6
9	0	+1	+1	0.6
10	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	1
20	+1	+1	+1	1

สรุปได้ว่า ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องของ
แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่า 0.6-1 สามารถนำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง

แบบวัดความสามารถทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการอ่านจับใจความ
โดยใช้นิทานพื้นบ้านและตารางผลการประเมินค่า p และค่า r

แบบทดสอบก่อนเรียน การอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕
โรงเรียนมีนบุรี เขตมีนบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ๑. แบบทดสอบมีทั้งหมด ๒๐ ข้อ ๒๐ คะแนน

๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ที่ถูกที่สุดใน

กระดาษคำตอบ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านนิทานเรื่อง เมขลากับรามสูร แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๑ - ๕

“เรื่องราวของพญามังกรที่มีแก้วติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แล้ววันหนึ่งก็แปลงกายเป็นหนุ่มรูปงามขึ้นไปบนสวรรค์ดาวดึงส์และได้พบกับนางอัปสร และได้ให้กำเนิดธิดาชื่อว่า เมขลา ที่โตมารักอิสระมีนิสัยซุกซนชอบเหาะไปตามที่ต่าง ๆ และไม่เกรงกลัวผู้ใด พญามังกรเห็นว่าเมขลาควรมีคูครองและจะยกเมขลาให้กับพระอินทร์ และมอบดวงแก้ววิเศษให้กับพระอินทร์ ตั้งแต่เมขลาเป็นนางสนมพระอินทร์ก็ได้อยู่แต่ในนิมานไม้ได้ออกไปเที่ยวเล่นซุกซนเหมือนเคย จึงเข้าไปที่ประสาทพระอินทร์และขโมยนำดวงแก้วมาเที่ยวเล่นด้วยความสนุกสนาน ฝ่ายรามสูรที่มีชวานเพชรเป็นอาวุธ รามสูรจึงคิดจะจับตัวเมขลาที่ขโมยดวงแก้วไปถวายคืนพระอินทร์ แต่ด้วยความว่องไวของเมขลาจึงสามารถหลบได้ทุกครั้งที่ไป และทุกครั้งก็เอาจารมสูรก็ได้ขว้างชวานเพชรออกไปโดนก้อนเมฆและเกิดเสียงดัง ฟ้าร้อง ท้วพสุธา นิทานเรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าต่อกันมาว่า ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงฟ้าร้องเป็นเพราะเมขลากำลังโยนดวงแก้ววิเศษหลอกล่อรามสูร จึงทำให้เกิดฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่นั่นเอง”

๑. จากเรื่องมีตัวละครใดบ้าง

- ก. รามสูร เมขลา
- ข. พระอินทร์ พระราม
- ค. เมขลา ธิดา

๒. เมขลาเป็นธิดาของใคร

- ก. เมขลาอัปสร
- ข. พญามังกร
- ค. พระอินทร์

๓. อาวุธของรามสูร คืออะไร

- ก. ดวงแก้ว
- ข. แหวนเพชร
- ค. ชวานเพชร

๔. เมื่อรามสูรขว้างอาวุธออกไปโดนก้อนเมฆ จะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น

- ก. ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ
- ข. ฝนตก ฟ้าร้อง

ค. ฟ้าผ่า แดดดอก

๕. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดเรื่องใดกับนักเรียน

ก. **ไม่ควรทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน**

ข. ไม่ควรทำร้ายคนที่อ่อนแอกว่า

ค. ควรมีความรับผิดชอบในหน้าที่

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องเทพารักษ์กับคนตัดไม้แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๖ - ๑๐

ชายตัดไม้คนหนึ่งเดินไปตัดไม้อยูริมลำธาร เขาพลัดทำขวานตกลงในแม่น้ำ เขาเสียใจยิ่งนัก เทพารักษ์เห็นเขาเสียใจจึง โผล่ขึ้นจากน้ำพร้อมขวานทอง “ขวานนี้ของเจ้าใช่ไหม” ชายตัดไม้ตอบ “ไม่ใช่ ไม่ใช่ขวานของข้า” เทพารักษ์ดำลงไปใหม่พร้อมโผล่มากับขวานเงิน “ขวานนี้ของเจ้าใช่ไหม” ชายตัดไม้ตอบ “ไม่ใช่ ขวานข้าเป็นเหล็กธรรมดา” เทพารักษ์ดำลงไปอีก พร้อมโผล่มากับขวานเหล็ก “ขวานนี้ของเจ้าใช่ไหม” ชายตัดไม้ตอบ “ใช่ครับ นี่แหละขวานของข้า” เทพารักษ์ประทับใจในความซื่อสัตย์ จึงมอบขวานเงินและขวานทองให้กับเขาไป

๖. จากเรื่องทีอ่านมีตัวละครตัวใดบ้าง

ก. ต้นไม้ เทพารักษ์

ข. **ชายตัดไม้ เทพารักษ์**

ค. นายพราน เทพารักษ์

๗. ข้อใด**ไม่ใช่**เหตุการณ์ในเรื่องนี้

ก. **ชายตัดไม้ทำค้อนตกน้ำ**

ข. เทวดาช่วยหาขวานให้ชายตัดไม้

ค. เทพารักษ์โผล่ขึ้นจากน้ำพร้อมขวานทอง

๘. นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ใด

ก. **ในป่า**

ข. ในเมือง

ค. ในตลาด

๙. ทำไม เทพารักษ์จึงมอบขวานเงินและขวานทองให้ชายตัดไม้

ก. เพราะ เทพารักษ์เห็นเขาเสียใจจึงโผล่ขึ้นจากน้ำหาขวานให้

ข. **เพราะ เทพารักษ์ประทับใจในความซื่อสัตย์ของชายตัดไม้**

ค. เพราะ เทพารักษ์โกรธมากจึงให้ขวานแก่ชายตัดไม้

๑๐. จากเรื่องทีอ่านให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

ก. ความกล้าหาญ

ข. ความเพียรพยายาม

ค. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องเขาบางนางบวช แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๑๑ - ๒๐

ครั้งหนึ่ง มีหญิงงามชื่อพิมสุราลัย มีรูปร่างหน้าตาสวยงามเป็นที่หมายปอง ของบรรดาชายหนุ่มหลายคนชายหนุ่มเหล่านั้นพยายามแย่งชิงนาง จนเกิดเป็นเรื่องราวทะเลาะวิวาทกันทำให้นางพิมสุราลัยไม่พอใจ ในที่สุดนางก็ตัดสินใจหนีเข้าไปอยู่ในป่าตามลำพัง ทำมาหากินด้วยการปลูกข้าวและทอผ้า แต่เคราะห์กรรมยังตามไปถึงในป่า มีพรานป่าคนหนึ่งชื่อตาสินนท ได้เห็นนางเข้าและเกิดความรัก ตาสินนทเป็นคนมีเวทมนตร์จำแลงแปลงกายได้ จึงแปลงกายเป็นงูเข้าไปแอบซ่อนอยู่ในกระท่อมของนางพิมสุราลัย เมื่อนางเข้าไปในกระท่อม งูแปลงก็เลื้อยเข้าไปรัดนางไว้ นางพิมสุราลัยตกใจจึงคว้ามีดฟันงูนั้นจนตาย เมื่อสิ้นชีวิตเวทมนตร์ก็เสื่อมลงร่างของงูจึงกลับคืนเป็นพรานป่า นางพิมสุราลัยรู้ว่าฆ่าคนตายก็มีความตกใจและเสียใจมาก นางคิดแค้นใจว่า ความสวยงามของนางเป็นเหตุให้เกิดเรื่องเดือดร้อนต่างๆ จนต้องหนีมาอยู่ในป่าก็ยังไม่พ้น จึงคว้าเอามีดมาตัดนมทั้งสองข้างขว้างทิ้งไป กลายเป็นเขา 2 ลูก ชื่อ "เขานม" นางอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี จากนั้นนางก็ซัดเซพเนจรไป ตามลำพังในกลางป่า ตกค่ำก็อาศัยนอนในวัด วัดที่นางพิมสุราลัยไปอาศัยนอนนั้น ต่อมาได้ชื่อว่า "วัดนางนอน" ท้ายที่สุด นางก็ได้ไปบวชอยู่บวชเขาแห่งหนึ่ง เขานั้นจึง ได้ชื่อว่า "เขาบางนางบวช"

๑๑. จากเรื่องมีตัวละครหลัก ชื่ออะไร

ก. นางพิมสุราลัย

ข. นางสุมาลัย

ค. นางพิมพา

๑๒. นายพรานป่ามีชื่อว่าอะไร

ก. ตาสินนท

ข. นนทลี

ค. ตาสินนท

๑๓. ทำไม ชายหนุ่มในหมู่บ้านพยายามแย่งชิงนางพิมสุราลัย

ก. ทำอาหารเก่งและอร่อย

ข. รูปร่างหน้าตาสวยงาม

ค. เป็นมหาเศรษฐี

๑๔. เมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทการแย่งชิงนางพิมสุราลัย นางแก้ปัญหาอย่างไร

ก. เข้าไปหางานทำในเมือง

ข. หนีเข้าไปอยู่ในป่า

ค. ตัดสินใจบวชชี

๑๕. นางพิมสุราลัยมีอาชีพทำมาหากินคืออะไร

ก. ค้าขายและทอผ้า

ข. เลี้ยงสัตว์และทอผ้า

ค. การปลูกข้าวและทอผ้า

๑๖. ตาลีนนที่ใช้เวทมนตร์จำแลงแปลงกายสัตว์ชนิดใด

ก. งู

ข. แมงป่อง

ค. ตะขาบ

๑๗. ทำไม พรานป่าจึงถูกนางพิมสุราลัยใช้มีดฟันตาย

ก. เพราะ เข้าไปหลบอยู่ในกระท่อม

ข. เพราะ แปลงกายเป็นงูแล้วเลื้อยเข้าไปรัดตัวนาง

ค. เพราะ จับตัวนางไปซ่อน

๑๘. นางพิมสุราลัยตัดอวัยวะส่วนใดเพื่อตัดปัญหาความสวยของนาง

ก. แขน

ข. ขา

ค. นม

๑๙. นางพิมสุราลัยได้ไปบวชอยู่บนเขาแห่งหนึ่ง ได้ชื่อว่าอย่างไร

ก. เขาบางนางบวช

ข. เขานางนอน

ค. เขานม

๒๐. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นจังหวัดใด ในปัจจุบัน

ก. สุวรรณภูมิ

ข. สุราษฎร์ธานี

ค. สุพรรณบุรี

แบบทดสอบหลังเรียน การอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕
โรงเรียนมีนบุรี เขตมีนบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ๑. แบบทดสอบมีทั้งหมด ๒๐ ข้อ ๒๐ คะแนน

๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ที่ถูกที่สุดใน
กระดาษคำตอบ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านนิทาน เรื่องหัวล้านนอกครุ แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๑ - ๕

“ทิดทอง และ ทิดถม เป็นเพื่อนรักกัน ทั้งสองได้บวชเรียน ร่ำเรียนตำรับตำรามาด้วยกัน อยู่มาวันหนึ่ง มีพ่อค้าเร่มาขายน้ำมันใส่ผมในหมู่บ้าน ทิดทองกับทิดถมซึ่งไม่รู้เรื่องอะไร จึงได้ซื้อน้ำมันใส่ผมมาใช้คนละขวด ต่อมาไม่นานผมของทั้งสองก็ร่วงเรื่อย ๆ ทุกวัน นานวันเข้าทั้งสองก็กลายเป็นคนหัวล้าน ทั้งสองรู้สึกเป็นกังวลก็ไม่ได้นอนก็ไม่หลับ และรู้สึกอับอายจนไม่อยากจะไปไหนเลย เมื่อชาวบ้านรู้เรื่องข่าวก็ทำทีมาแกล้ง โดยแนะนำกับทั้งสองว่าถ้าเอาไอ้โน้น ไอ้โน้นมาทา ผมก็จะงอกมาเหมือนเดิมทั้งสองก็หลงเชื่อ กลายเป็นที่ขำขันของชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน ทั้งสองอับอายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจไปขอความช่วยเหลือจากโยคีที่อยู่กลางป่า ด้วยความสงสารโยคีจึงให้การช่วยเหลือ โดยให้ทั้งสองไปดำน้ำในสระน้ำข้างอาศรม ๓ ครั้ง ผมก็จะงอกออกมาทั่วทั้งหัวเหมือนดังเดิมทั้งสองไม่รอช้า รีบทำตามคำแนะนำของท่านโยคี เมื่อลงดำครบแล้วผมของทั้งสองงอกเต็มหัวเป็นปกติ แต่เนื่องจากทั้งสองมีแผลเป็นกลางหัวตั้งแต่เด็ก ๆ ผมจึงขึ้นตรงแผลเป็นไม่ได้ ทิดทอง และทิดถม เลยคิดจะดำครั้งที่ ๔ ผมจะต้องงอกตรงที่เป็นแผลเป็นแน่นอนทั้งสองจึงตัดสินใจดำน้ำลงไปอีกครั้ง แต่เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อทั้งสองโผล่หัวขึ้นมากลับกลายเป็นคนหัวล้านเช่นเดิม คราวนี้แม้แต่โยคีเองก็ช่วยอะไรไม่ได้แล้ว ทั้งสองเสียใจร้องไห้โวยวาย แล้วเดินก้มหน้ากลับบ้านด้วยความผิดหวัง”

๑. จากเรื่องมีตัวละครใดบ้าง

ก. ทิดทอง และทิดถม ข. ทิดทอง และทิดทม ค. ทิดทอง และทิดจม

๒. ทิดทอง และทิดถม ไปหาใครเพื่อแก้ไขเรื่องผม

ก. พระอาจารย์ ข. พระโยคี ค. พระฤาษี

๓. เหตุใด ผมของชายทั้งสองถึงร่วงหมดหัว

ก. ทาน้ำยาใส่ผม ข. ทาน้ำฝนใส่ผม ค. ทาน้ำมันใส่ผม

๔. ทำไมทิดถม ทิดทอง หัวล้านเช่นเดิม

ก. ไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพระโยคี

ข. หลงเชื่อคำแนะนำของชาวบ้าน

- ค. ทาน้ำยาสระผมใส่ผมอีกครั้ง
๕. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดเรื่องใด กับนักเรียน
- ก. ควรไตร่ตรองให้ดีก่อนตัดสินใจ
- ข. นึกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา
- ค. ควรเชื่อฟังคำแนะนำ หรือกฎระเบียบที่กำหนด

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องกระต่ายสามขา แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๖ - ๑๐

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีญาติโยมนำกระต่ายอย่างมาถวายหลวงพ่ที่วัด หลวงพ่ก็ให้เด็กวัดนำไปเก็บไว้สำหรับเป็นอาหารเพล แต่กลิ่นของกระต่ายอย่างนั้นช่างหอม ยั่วยวนใจยิ่งนัก ทำให้เด็กวัดอดใจไว้ไม่ไหว เด็กวัดจึงฉีกขากระต่ายอย่างออกมากินไปหนึ่งขา เมื่อนำกระต่ายอย่างไปถวายหลวงพ่ หลวงพ่เห็นกระต่ายเหลือเพียงสามขาจึงเกิดความสงสัย เลยถามเด็กวัดว่าใครแอบกินกระต่ายอย่างไป ๑ ขา เด็กวัดตอบว่ากระต่ายตัวนี้มี ๓ ขาตั้งแต่แรกแล้ว แม้ว่าหลวงพ่จะย้ำถามเพียงใด เด็กวัดก็ยืนยันว่ากระต่ายตัวนี้มีสามขา ไม่ได้แอบกินกระต่ายจริงๆ จึงกลายมาเป็นสำนวน ” ยืนกระต่ายสามขา ” หรือ ” ยืนกระต่ายขาเดียว ” นั่นเอง

๖. จากเรื่องมีตัวละครตัวใดบ้าง
- ก. หลวงพ่ เด็กวัด
- ข. หลวงพ่ เด็กวัด
- ค. โยมพ่ หลวงพ่
๗. จากเรื่องญาติโยมนำอะไรมาถวายหลวงพ่ที่วัด
- ก. กระต่ายอย่าง
- ข. ไก่อย่าง
- ค. เนื้ออย่าง
๘. ใครแอบกินกระต่ายอย่าง
- ก. หลวงพ่
- ข. เด็กวัด
- ค. ญาติโยม
๙. ทำไมกระต่ายถึงเหลือ ๓ ขา
- ก. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๑ ขา
- ข. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๒ ขา
- ค. เด็กวัดแอบฉีกกินไป ๓ ขา

๑๐. จากเรื่องให้อ่านให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

ก. เด็ก ๆ ควรได้รับอนุญาตก่อนทำสิ่งที่เรายังตัดสินใจเองไม่ได้

ข. ควรมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นเสมอ

ค. ควรมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นเสมอ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่องชาละวัน แล้วตอบคำถาม ในข้อ ๑๑ - ๒๐

ณ เมืองนี้มีถ้ำอยู่ใต้น้ำขนาดใหญ่ ภายในถ้ำมีดวงแก้ววิเศษอยู่ในถ้ำ ดวงแก้ววิเศษนี้มันสามารถส่องแสงทำให้ภายในถ้ำนั้นสว่างไสวไปทั่วทั้งกลางวันและกลางคืน ภายในถ้ำนั้นจะมีกระเข้ช้อยใหญ่อาศัยอยู่มากมาย กระเข้ช้ทุกตัวเมื่อเข้าไปอยู่ในถ้ำจะกลายเป็นคน ซึ่งมีกระเข้ช้ชื่อ “ชาละวัน” ตั้งตัวเป็นใหญ่ ปกครองกระเข้ช้อยใหญ่ แต่ด้วยนิสัยอันธพาลของเจ้าชาละวันมันชอบออกนอกถ้ำขึ้นสู่วิว น้ำที่ไหลจับผู้คนวัวควายกินเป็นอาหาร ใช้หางของมันฟาดเรือของผู้คนให้ล่มคว่ำ ฟาดสะพานให้พัง ด้วยนิสัยอันธพาลของมันชาวบ้านเมืองพิจิตรกลัวกันมาก เพราะเป็นกระเข้ช้ที่ใหญ่โตมาก

วันหนึ่งเจ้าชาละวันออกนอกถ้ำก็ไปเจอหญิงสาว 2 คน กำลังอาบน้ำ หญิงสาวทั้ง 2 คนเป็นลูกสาวของเจ้าเมืองพิจิตร ชาละวันเห็นก็หลงรัก หญิงสาว 2 คน ชื่อตะเภาแก้ว และตะเภาทอง ชาละวันคาบนางทั้งสองเข้าไปในถ้ำ เมื่อเข้าถ้ำแล้วตัวชาละวัน ก็กลายเป็นคน และได้นางตะเภาแก้วตะเภาทองเป็นเมีย

เรื่องนี้รู้ถึงเจ้าเมืองพิจิตร ตามหาผู้ที่จะมาปราบชาละวัน ชาวนี้รู้ถึงเมืองนนท์มีหนุ่มใจกล้าชื่อ “ไกรทอง” ซึ่งเป็นคนดีมีความรู้เรียนคาถาอาคมเกี่ยวกับการปราบกระเข้ช้มาโดยเฉพาะ ไกรทองก็ไปรับอาสาไปปราบเจ้าชาละวัน และปราบเจ้าชาละวันได้สำเร็จ ต่อมาเจ้าเมืองพิจิตรได้ยกลูกสาวทั้งสองให้กับไกรทองอยู่กินกันอย่างมีความสุข

๑๑. จากเรื่องให้อ่านมีตัวละครที่เป็นกระเข้ช้ ชื่อว่าอย่างไร

ก. ชาละวัน

ข. ไกรทอง

ค. ตะเภาแก้ว

๑๒. นางตะเภาแก้ว ตะเภาทองเป็นบุตรของใคร

ก. ไกรทอง

ข. ชาละวัน

ค. เจ้าเมืองพิจิตร

๑๓. ชาละวัน มีนิสัยอย่างไร

ก. เป็นคนดี

ข. มีความรู้เรียนคาถาอาคม

ค. อัมรินทร์

๑๔. ชาละวันอาศัยอยู่ที่ใด

ก. ภูเขา

ข. ถ้ำไต้ฟ้า

ค. ในป่าใหญ่

๑๕. ดวงแก้ววิเศษที่อยู่ในถ้ำมีความสามารถอย่างไร

ก. ส่องแสงทำให้ภายในถ้ำนั้นสว่างไสว

ข. บรรเลงเพลงอันไพเราะ

ค. ช่วยให้กระเช้ที่อยู่ในถ้ำแข็งแรง

๑๖. เหตุใดชาละวันจึงได้เจอกับนางตะเภาแก้ว ตะเภาทอง

ก. นางทั้งสองลงมาอาบน้ำ

ข. นางทั้งสองเดินเล่นในป่า

ค. นางทั้งสองนั่งเล่นกันที่ริมน้ำ

๑๗. กระเช้ที่อาศัยอยู่ในถ้ำเมื่อเข้าถ้ำแล้วจะกลายเป็นสิ่งใด

ก. สาวสวย

ข. หม่อมหล่อ

ค. คน

๑๘. ชาละวันคาบนางตะเภาแก้ว ตะเภาทอง ไปไว้ที่ใด

ก. ถ้ำไต้ฟ้า

ข. ภูเขา

ค. ในป่าใหญ่

๑๙. ใครเป็นผู้มาช่วยนางตะเภาแก้ว ตะเภาทอง

ก. ชาละวัน

ข. ไกรทอง

ค. เจ้าเมืองพิจิตร

๒๐. ไกรทองเป็นผู้มีความรู้เรื่องใด

ก. คาถาอาคมเกี่ยวกับการปราบผี

ข. คาถาอาคมเกี่ยวกับการปราบคนร้าย

ค. คาถาอาคมเกี่ยวกับการปราบกระเช้

ตารางที่ 4.1 ตารางผลการประเมินค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางนี้

ตารางผลการประเมินค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก (แบบทดสอบก่อนเรียน)																					
โดยได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์บ้านอ้อย จ.นนทบุรี จำนวน 30 คน																					
คนที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวมคะแนน
1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	16
2	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	15
3	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	15
4	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	15
5	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	15
6	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	14
7	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	14
8	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	14
9	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	13
10	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	13
11	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	13
12	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	13
13	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	13
14	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	12
15	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	12
16	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	11

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

17	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	9	
18	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	8	
19	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	8	
20	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	7	
21	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	7	
22	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	7	
23	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	7	
24	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	6	
25	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	5	
26	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	5	
27	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	5	
28	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	4	
29	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	4	
30	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	
จำนวนคนที่ตอบถูก	21	15	19	10	14	17	7	20	15	15	17	18	11	15	15	18	12	15	14	16		
กลุ่มเก่งตอบถูก	13	12	13	9	10	12	5	12	11	9	13	13	10	10	10	14	9	10	12	11		
กลุ่มอ่อนตอบถูก	8	3	6	1	4	5	2	8	4	6	4	5	1	5	5	4	3	5	2	5		
ค่าความยาก (p)	0.70	0.50	0.63	0.33	0.47	0.57	0.23	0.67	0.50	0.50	0.57	0.60	0.37	0.50	0.50	0.60	0.40	0.50	0.47	0.53		
ค่าอำนาจจำแนก (r)	0.33	0.60	0.47	0.53	0.40	0.47	0.20	0.27	0.47	0.20	0.60	0.53	0.60	0.33	0.33	0.67	0.40	0.33	0.67	0.40		
สรุปข้อสอบ	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	

จากตารางดังกล่าวสรุปได้ว่า จากการทดสอบเบทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ได้ค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.23 – 0.70 เท่ากับใช้ได้ ส่วนค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 0.67 เท่ากับใช้ได้

ตารางที่ 4.3 ตารางผลการประเมินค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก แบบทดสอบหลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้หนานพื้นบ้าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางผลการประเมินค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก (แบบทดสอบหลังเรียน)																					
โดยได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์บ้านอ้อย จ.นนทบุรี จำนวน 30 คน																					
คนที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวมคะแนน
1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	17
2	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	16
3	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	16
4	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	15
5	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	15
6	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	15
7	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	14
8	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	14
9	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	14
10	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	14
11	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	14
12	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	13
13	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	13
14	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	13
15	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	13
16	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	12

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

17	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	11	
18	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	10	
19	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	9	
20	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	8	
21	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	8	
22	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	8	
23	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	8	
24	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	7	
25	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	6	
26	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	6	
27	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	6	
28	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	6	
29	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	4	
30	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	4	
จำนวนคนที่ตอบถูก	24	18	22	14	14	17	10	22	15	16	16	20	11	16	16	18	12	18	14	16		
กลุ่มเก่งตอบถูก	15	11	13	11	8	11	8	12	10	9	11	13	10	9	10	13	9	12	11	10		
กลุ่มอ่อนตอบถูก	9	6	8	2	5	5	2	9	5	6	5	6	1	6	6	4	3	6	2	5		
ค่าความยาก (p)	0.80	0.60	0.73	0.47	0.47	0.57	0.33	0.73	0.50	0.53	0.53	0.67	0.37	0.53	0.53	0.60	0.40	0.60	0.47	0.53		
ค่าอำนาจจำแนก (r)	0.40	0.33	0.33	0.60	0.20	0.40	0.40	0.20	0.33	0.20	0.40	0.47	0.60	0.20	0.27	0.60	0.40	0.40	0.60	0.33		
สรุปข้อสอบ	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	

จากตารางดังกล่าวสรุปได้ว่า จากการทดสอบแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ได้ค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.33 – 0.80 เท่ากับใช้ได้ ส่วนค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 0.60 เท่ากับใช้ได้

ภาคผนวก จ

คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

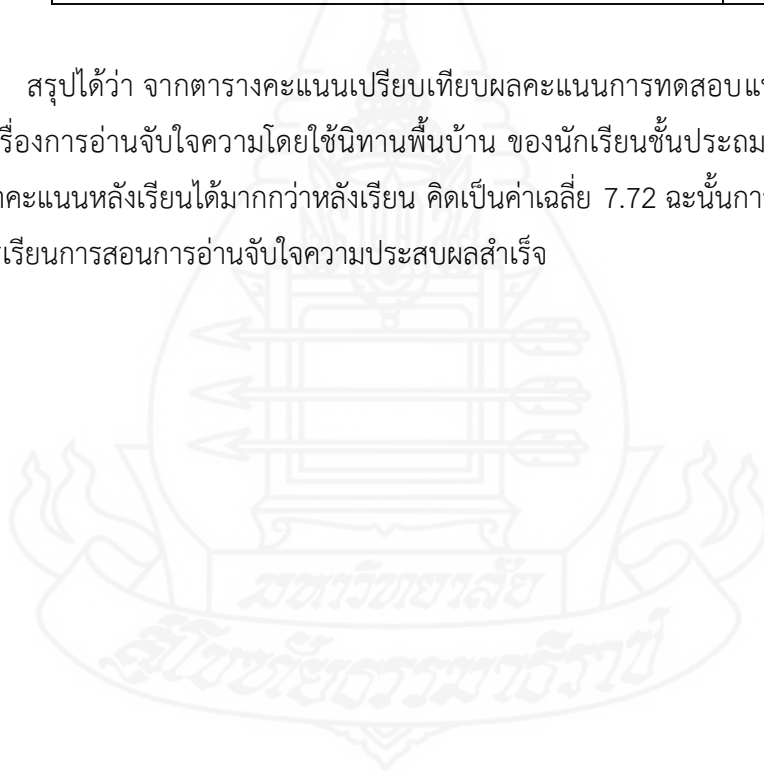
ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางดังนี้

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความห่างของ คะแนน
1	5	12	+7
2	11	20	+9
3	8	14	+6
4	8	15	+7
5	10	17	+7
6	6	13	+7
7	5	12	+7
8	11	18	+7
9	9	16	+7
10	8	15	+7
11	12	19	+7
12	7	14	+7
13	11	18	+7
14	5	13	+8
15	6	16	+10
16	4	11	+7
17	9	19	+10
18	12	20	+8
19	9	14	+5
20	9	17	+8
21	5	13	+8
22	8	18	+10
23	11	17	+6
24	5	16	+11
25	7	18	+11
26	9	16	+7

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความห่างของ คะแนน
27	11	19	+8
28	7	13	+6
29	4	12	+8
30	12	20	+8
31	11	20	+9
32	13	20	+7
ค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้น			7.72

สรุปได้ว่า จากตารางคะแนนเปรียบเทียบผลคะแนนการทดสอบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนทำคะแนนหลังเรียนได้มากกว่าหลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 7.72 ฉะนั้นการใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความประสบความสำเร็จ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวมุกดาร์ตน์ โคตรพรหม
วัน เดือน ปีเกิด	1 กรกฎาคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดมุกดาหาร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2559
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมีนบุรี 320 ถนนสีหบุรานุกิจ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่ง	ครู

